CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"PUT ON THE WHOLE ARMOUR OF GOD, THAT YE MAY BE ABLE TO STAND." Eph. 6 : 11

SEPTEMBER 21st, 1962 - No. 563 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

18th year of publication. Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash. Postage paid at Hamilton.

"Wat ik vraag komt in hoofdzaak op deze vier neer: 1. dat ge het Calvinisme niet langer voorbijziet waar het nog is, maar het sterkt waar het nog nawerkt; 2. dat ge weer studie van het Calvinisme maakt opdat ook de buitenwereld het kennen moge; 3. dat ge het weer principieel toepast op de onderscheidene terreinen des levens, en 4. dat die kerken, die nog heten het te belijden, ophouden zich haar heerlijke belijdenis te schamen."

—Dr. A. Kuyper, in de laatste van zijn zes Stone-lezingen.

Heeft het Calvinisme haar tijd gehad?

Er is enige moed toe nodig om in deze tijd over het calvinisme te schrijven. Het woord heeft voor velen een onprettige klank gekregen. Misschien zijn er nu reeds, die niet verder willen lezen. Daar is het weer: calvinisme. Alsof calvinisme evangelie is! Men is bang dat door het bestuderen van en het spreken over calvinisme het hart uit het evangelie gesneden wordt. Men acht, dat de warmte en het intieme van het christelijk geloof wordt weggenomen, wanneer wij het calvinisme als onze levens- en wereldbeschouwing aanhangen en er voor pleiten. Het is voor velen te star en te koud.

Het gaat nu niet zozeer om het woord. Het woord "calvinisme" is inderdaad niet mooi, maar bij gebrek aan beter en om alle misverstand af te snijden, gebruiken wij het nu maar.

Wat Kuyper zei bij het aanvaarden van zijn ere-doctoraat aan de University of Princeton in 1898 tot de Amerikaanse Presbyterianen, zou hij ook nu in 1962 tot ons kunnen zeggen: versterk het waar het nog is, bestudeer het, pas het toe en schaam je er niet voor.

Laten wij het maar dadelijk ronduit erkennen: wij zouden er wel een beetje mee zitten. Zeker, van jongsaf is het ons voorgehouden, dat de heilige beginselen dienen toegepast te worden op KSM (de Kerk, de Staat en de Maatschappij). En hier komen wij het weer tegen in de literatuur voor de jeugdverenigingen.

Ogenschijnlijk hebben wij met de kerk de minste moeite. Daar hebben wij de zaken wel aardig onder controle. Maar het wordt moeilijker met de staat. Dit zou dus betekenen, dat wij aan christelijke politiek moeten doen. Maar wat is christelijke politiek en hoe moet het worden toegepast? In feite hebben wij op deze vraag nog geen afdoend antwoord gevonden op dit continent, en zeer speciaal niet in onze positie in dit land.

Het probleem krijgt echter iets kolossaals, wanneer wij bij "de maatschappij" komen. Wat is de maatschappij? Wij menen niet te overdrijven, indien wij zeggen, dat het voor velen onder ons alleen maar een oproep is tot aansluiting bij de christelijke vakbeweging. Met andere woorden, indien wij de tijd mogen beleven dat de christelijke vakbeweging goed wortel heeft geschoten en floreert, dan is voor velen aan de eis tot het toepassen van de christelijke beginselen in de maatschappij voldaan.

Intussen hebben wij ons dan toch lelijk vergist. Niet in die zin, alsof de staatkunde en de verhouding tussen werkgevers en werknemers niet begrepen zijn onder onze levens- en wereldbeschouwing. Dat zijn zij zeer stellig wel. Maar dit zegt nog niet dat wij daarmede een klaar beeld hebben van wat "staat" en "maatschappij" in werkelijkheid zijn.

Wij willen ons er niet aan wagen om in een paar zinnen het wezen van het calvinisme weer te geven. Daar zijn verscheidene boekdelen over geschreven. Wij willen echter wel wijzen op het tragische, dat deze levens- en wereldbeschouwing in betekenis ook onder ons schijnt af te nemen. Wij roepen geen "wee, wee" omdat daardoor bepaalde organisaties aan bloedarmoede gaan lijden, maar wel omdat ons de conceptie van de Goddelijke orde voor deze wereld schijnt te ontglippen. Dit klinkt nogal sterk, maar wie een eerlijke ontleding van onze huidige gedachtengang en levenshouding aandurft, zal het beamen.

Ons geloof in de Drie-enige God en in de Zaligmaker der wereld, heeft zich versmald tot een individuele zaligheidsleer, waarin ik vrede en voldoening vind zolang ik weet, dat mijn ziel geborgen is. Wij dreigen uit het oog te verliezen, dat God ons redt om Zichzelfs wil, zodat mede in ons leven Zijn herscheppende macht zou uitkomen in alle levensverbanden.

Ons kerkbegrip heeft zich versmald tot een instituut waar de schifting plaats vindt tussen geredden en verlorenen. Wij vragen het elkaar: ben jij gered? maar wij dreigen uit het oog te verliezen, dat de Kerk de draagster is van het Woord, zodat God gehoord wordt door en in de Kerk.

In de staat verlangen wij op zijn best, dat wij meegeteld worden, dat er rekening met ons gehouden zal worden, in plaats dat wij de eis proclameren, dat de aarde des Heren is en dat de overheid dienstbaar moet zijn aan de bescherming van het leven om **Gods** wil.

En de maatschappij is voor ons besef niet veel meer dan de arena, waar een ieder aan zijn trek moet komen voor zijn dagelijks brood en waar wij het recht gehandhaafd willen zien.

Door dit te zeggen, treft men niet bepaalde mensen, maar wel een levenshouding, die al meer veld wint. Misschien hebben wij er zelf aan meegewerkt, dat zulk een caricatuur kon ontstaan. Wij spreken graag van "verschillende levensterreinen" en het zou onjuist zijn te ontkennen, dat die levensterreinen er zijn. Maar door het gebruik van dit woord hebben wij de mogelijkheid geschapen, dat men de **eenheid** van het leven uit het oog verloor. Misschien moeten wij zeggen, dat niet alleen "men", maar dat wij zelf eveneens de eenheid van het leven uit het oog verloren hebben.

Als wij persoonlijk geloven dat de Heiland ons voor eeuwig heeft gered, dan kunnen wij de dank daarvoor niet in woorden uitdrukken. Dat is rijk, dat is onnoemelijk rijk. Maar wij kunnen onze redding toch immer losmaken van het doel, wat God in die redding had en heeft. Er staat niet in de Bijbel, dat God de individuele gelovigen, maar dat Hij de **wereld**, Zijn wereld zó liefhad, dat Hij daarvoor Zijn eigen Zoon prijs gaf. Als God dan Zijn eigen Zoon, en als die Zoon dan Zijn eigen onbegrensde heerlijkheid prijs gaf tot het behoud van de wereld, dan kan er voor ons geen reden zijn om ons alleen maar met onze eigen zaligheid bezig te houden. Dan moet het ons net zo goed gaan om die **wereld**, om alles in die wereld, alle levensverbanden, alle cultuur, alle techniek, alle wetenschap, alle handel en bedrijf, kortom om alles wat er in deze wereld is en wat met deze wereld samenhangt.

Wij menen dat, hoe onvolledig dit in omschrijving ook moge zijn, dit toch het eigene van het calvinisme is. Dit eigene is niet iets, dat ons superieur maakt boven anderen, maar het is stellig iets, dat het christelijk geloof voller en rijker maakt. Het prijsgeven van deze zienswijze houdt het gevaar in dat wij daarmede het vele dat God gaf in het werk van Zijn Zoon, niet meer als Gods eigendom zien en het daarom ook niet aan God wijden. Wij verwijzen het dan naar de wereld, alsof het aan de wereld behoort. Maar alles komt Hem toe en wij zijn geroepen daarvan getuigenis af te leggen.

Dit moeten de mensen weten, dit moet de wereld weten, — maar hoe zullen zij het weten, als de Kerk daarover zwijgt? "Hoe zullen zij geloven in Hem, van wien zij niet gehoord hebben?" (Rom. 10 : 14).

De vraag is in het geheel niet of het calvinisme haar tijd gehad heeft. Maar het is wel de vraag of door ons, die zich calvinisten noemen, de strekking en draagwijdte van het calvinisme nog wordt gezien en uitgedragen.

D. F.

BARTJE WAS JARIG

Stenen Bartje, een schepping van de Haagse kunstenares Suze Berkhout, gecreëerd naar het ventje uit de roman van Anne de Vries, heeft 4 September zijn verjaardag gevierd. Aan de verjaardag van Bartje had de gemeenschap van Assen een actie — Gezonde voor Zieke Kinderen — verbonden. Vele inwoners uit de Drentse hoofdstad hebben het ventje met een cadeautje verrast. De geschenken zullen verdeeld worden onder de zieke kinderen in het Welhelminaziekenhuis en Van Boeijenoord in Assen.

"VAN ZEE TOT ZEE"

ROGERS PASS, SLUITENDE SCHAKEL IN DE TRANS-CANADA HIGHWAY

door TINI VAN AMEYDE.

Op Labour Day 1962, om 3.05 p.m. P.D.T., verklaarde' Prime Minister John Diefenbaker de Trans-Canada Highway officieel voor geopend. De historische ceremonie, die plaatsvond op het hoogste punt van de Rogers Pass in Oost British Columbia, kwam twaalf jaar nadat de eerste constructie-werkzaamheden begonnen aan de 4860 mijl lange verkeersweg dwars door ons reusachtige land, die volgens Mr. Diefenbaker "has brought a renewed sense of national unity and greatness to all Canadians." De Prime Minister onthulde een gedenkteken, een mozaiek-landkaart van Canada met de wapens van alle provincies en territories. Vervolgens, een wegwerkershelm op het hoofd, bracht hij met een stamper het laatste stukje plaveisel van de nieuwe weg over de Rogers Pass op zijn plaats in het wegdek.

Met de opening van de weg door de Selkirk Mountains werd de sluitende schakel ingelast in de Trans-Canada Highway, die zich nu spant van St. John's, Newfoundland, tot Victoria, B.C. Deze weg brengt alle Canadezen ten Oosten van de Rocky Mountains tenminste zeven reis-uren, d.i. één dag, dichter bij de Westkust, dichter bij de zonnige binnenlanden van British Columbia, dichter bij enkele van de mooiste natuur-reservaten in Noord-Amerika.

Wie voor de opening van de Rogers Highway naar de Westkust wilde, was gedwongen een moeizame omweg te maken, om de Selkirk Mountains heen. De meeste automobilisten gingen bij Banff Zuidwaarts via Kimberley en de veerpont over het Kootenay Lake, reden vaak zelfs helemaal om door de Amerikaanse staten Idaho en Washington. Een enkele avontuurlijk aangelegde toerist ging bij Banff Noordwaarts via Golden en dan over de z.g. "Big Bend" naar Revelstoke. De Big Bend leidt in een wijde lus om de uitlopers der Selkirk Mountains heen en volgt de vallei van de Columbia River. Deze slingerende tweede-klas weg, in 1940 voltooid, werd nimmer geasfalteerd en wordt prompt elke winter gesloten, daar de kosten van het sneeuwruimen veel te hoog komen. Van Golden naar Revelstoke loopt nu de Rogers Highway, bijna recht-toe recht-aan, slechts 92 mijl lang. De route blijft het gehele jaar open en voert de reiziger snel en comfortabel door een berglandschap, dat met geen pen te beschrijven is. Geen wonder dus, dat het klaarkomen van deze belangrijke highway in westelijk Canada met applaus wordt begroet!

In meer dan één opzicht mogen we spreken van "Canada's Wonder Road". Want dit is maar niet een nieuwe weg ... dit is een magnifiek staaltje van wegenbouw, waarvoor iedereen, die ook maar in de verte iets met de aanleg van wegen te maken heeft, diep zijn hoed zal afnemen. Dit is een weg, waarvan men nog slechts enkele jaren geleden met overtuiging en door droeve ervaringen geleerd, beweerde: "constructie onmogelijk!" Hier is iets groots verricht, waarop Canada's wegenbouwers terecht trots mogen zijn.

De Rogers Pass zelf, ongeveer vijf mijl lang, is een insnijding in de Selkirk bergrug en heeft een historie van bloed, zweet en tranen. Ontdekt door Major A. B. Rogers in de tachtiger jaren, werd de pas gebruikt door de Canadian Pacific Railroad, die er haar spoor naar de Westkust doorlegde. Al spoedig bemerkte de maatschappij echter, dat dit een zeer kostbare route zou worden. De jaarlijkse sneeuwval is daar tegen de 400 inches en elke winter donderden de lawines van grote hoogte op de spoorlijn neer en veroorzaakten schade, oponthoud en erger; men fluistert, dat meer dan tweehonderd mensen ten slachtoffer vielen aan "de witte dood" langs de rails van Rogers Pass.

In 1912 stelde de C.P.R. vast, dat met een andere oplossing niet langer gewacht mocht worden. Onder de grimmige Mount McDonald werd tenslotte een doorgang gegraven, de beroemde Connaught Tunnel, en de lijn over de pass werd opgeheven. Bij de bouw van de highway vonden de inge-

(Vervolg en illustraties op pagina 4.)

Hi Neighbours!

September, the month of new beginnings for so many, young and old. The first day of school when many mothers have trouble with that feeling of loss as the little one is left behind the schoolroom door. The beginning of having to let go your child that continues with his growing up. We only have them to ourselves such a little while, so soon, too soon the various open doors claim them and they grow a bit more independent with each entry. We wouldn't want it differently but there is a bit of sadness connected with it. Many have taken a larger step into highschool and how many parents' hearts are then filled with fear of seeing their children grow away from them. Many young people do have that problem but the lines of prayers that bind our children to our hearts are very strong and elastic. With God's help our young people will not stray too far into the modern, free-living world. Many of them only want a good look but are content to remain what they were, our lively children.

For some, university and college have opened their doors. It is wonderful to see more and more Christian young people take advantage of receiving these higher forms of learning. We need Christian people in every sphere of life and if again our hearts fill with the dread of having them forget the faith of their fathers, again our prayers can and will help to keep them on the narrow road. It's going to be so difficult for them. Let's never underestimate the power of the devil in the school room. Here our young people face the decision of faith overagainst scientific facts. If their feet are on solid ground they will know how to decide, but that foundation needs to be built over many years of growing up in our home. And what will their final destination be? So many opportunities are open to them. This is such an interesting age to grow up in, but also a confusing one. May there be many found whose aim is not first of all how much money can I earn in a chosen profession, but how can I serve the Lord and my fellow man best. Ministers, teachers, nurses, doctors, laboratory technicians, research and social work are some ways our young people may choose to answer that desire. A christian social worker! What a wonderful vocation. Dealing with people whose lives are in turmoil, helping them to find a clear path again, helping tragic lives return to normal, giving children a home where they had none, bringing happiness of an adopted child to parents with a longing for a family. How difficult but how rewarding! How grateful we may be for opportunities in this free land of ours. We are never aware of these blessings until we see or hear the suffering of others. The world has always had its sorrow and grief. Since Adam's fall this has become part of our lives. But was it ever brought home to us more than today? We have ways and means of seeing how other people live in other parts of the world. We now realize how blessed we are unless we shut our eyes to it and our hearts are untouched.

A few weeks ago our local paper printed a picture of new immigrants to Canada. Several Chinese ladies were shown carrying their young babies on their backs, other youngsters clinging to their hands. These ladies were some of a small group which has been allowed into Canada from Hong Kong, China. They looked blank and sad and I could not forget them for many days. Some 100 families were welcomed to our shores, and as one politician put it, it is an insult to the Chinese people. The tragedy of Hong Kong is so immense and Canada is so prosperous and so large, to offer a new start to 100 families out of a population of 3 million is almost funny. But they came and in their heart they will never forget the hunger, starvation perhaps, lack of clothing and shelter, the crying continually of small children who are never full or comfortable. Read about it and you feel like shouting: "Can we not do anything more for these people to alleviate this suffering?" A stream of misery from day to day along Hong Kong's streets.

Some months ago we heard a live broadcast from Dr. Bob Pierce of World Vision from Hong Kong. It wrung your heart and made tears come to the eyes as you hear of all the refugees who flee over the Chinese border to find freedom in Hong Kong. Toward the end of May 1962 days passed when 10,000 people crossed the border. Here they could be free, find rice for themselves and their children. The authorities watched the stream as it poured endlessly into the overcrowded city: 3 million people living in 350 square miles. Nowhere in the world are so many people living in such a small area. They were mostly young people. The older ones didn't seem to dare to make the journey. What made them come? Fear, hunger and the political situation in (Red) China had become alarming. Factories had been forced to close for lack of raw material. Factory workers were told to move back to smaller towns. Failures on the agricultural field had caused hardship for the farming population.

Students were told to leave their colleges and universities and find employment on the land.

Instead they chose the road to freedom — to Hong Kong.

But the terrific addition to this already overcrowded city threatened to cause a catastrophe. Every available shelter was used to make a home for the newcomers. People lived under conditions which are indescribable. Planks nailed on the walls in the halls of large homes served as beds. People took turns to sleep on them and whole families set up housekeeping there. In many homes each family had one room with several on the flat roof, in shacks of plywood, old boards, even cardboard. Food supplies became exhausted and the city-council had no other alternative but to close the door. Hundreds of people were turned back at the border. In some cases families became panicky and were separated, some on each side of the border. Human suffering like that is terrible to read about. Even now the food situation in the city is drastic. Many countries in the world see the need and send help but it seems like a drop in a very large bucket. Much more can and should be done.

Dr. Pierce walked the streets of Hong Kong and described via the radio for his listeners what he saw. Everywhere he stopped he heard the same question: De you have anything to eat? The people of Hong Kong need missionaries too to bring the wonderful news of salvation but Dr. Pierce feels, you can't stand in the midst of this misery and preach about a God who is love and have no solution to their immediate need. You can't begin to feed the soul, unless you can feed their body first.

This challenge now rests with our Western world. We know about the Berlin wall and the many refugees who found asylum in the Western part of Germany before it closed the gate to them. The Hong Kong wall is not made of the same material perhaps but it is just as real and the suffering of the many refugees who live on the "Western" side is intense. Christ has said: "I was hungry and ye gave me to eat, I was naked and ye clothed me". How I wish we could all do more than feel sorry for them. As our well-dressed children carry their well-filled lunchboxes to their well-built and well-equipped schools, where many are taught by Christian teachers, when we go to our beautiful churches on Sundays in our lovely cars, let's remember to be thankful. We are not better than those sad looking Chinese ladies who carried their babies on their backs and the memory of Hong Kong so fresh in their minds.

Greetings from
Your Neighbour.

Mannenpraat

Dit opschrift klinkt nogal kloek. Als in een moeilijke situatie iemand een wijs woord zegt, dan noemt men dat wel mannenpraat, kloeke taal.

Toch is dit opschrift zo niet bedoeld. Het wil eigenlijk alleen maar zeggen, dat de mannen eens willen praten met elkaar en dat gaan ze doen via Calvinist-Contact.

Dit plan is opgekomen in de harten van het bestuur van de Kring van Mannen Ver. Chatham en omstreken. En het zijn voornamelijk de broeders Ennema en Dijkstra van Chatham en Mulder van Essex die dit plan hebben uitgewerkt en op touw gezet.

Nu is een klein ding tot een goed einde brengen altijd meer dan een groots plan opzetten. Daarom, willen wij hier werkelijk iets van maken, dan moet er medewerking zijn van alle mannen die hier belang bij hebben. En wie zijn dat die hier belang bij hebben? Dat zijn alle mannen die C.C. lezen en dat zijn alle mannen die lid zijn of behoren te zijn van de mannenvereniging.

De zaak zit n.l. zo, dat er over het algemeen te weinig belangstelling en te weinig liefde is voor het verenigingswerk. Te weinig gevonden wordt een begeerte om de beginselen die wij belijden en die geworteld zijn in het Woord van God te leren kennen en verstaan.

Dit is ook één van de redenen dat we iets willen gaan doen om als het kan meer belangstelling voor ons werk aan te kweken.

We zijn heel erg dankbaar dat de Redactie van C.C. welwillend enige ruimte zal afstaan in haar blad. Natuurlijk hadden we ook niet anders verwacht, want zoals zij dit allang reeds deed voor de ladies, hoe zouden ze ons dit kunnen weigeren? We hopen zelfs dat het blad er nog meer interessant door wordt en met nog meer belangstelling zal worden gelezen. Hoe of de Redactie deze rubriek zal noemen weten we nog niet. Mogelijk wel "Men's Page", maar toch liever niet. Want we willen, hoe graag we ook wat van de vrouwen willen leren, toch ook graag nog een beetje origineel zijn.

Het is natuurlijk niet de bedoeling elke week met een artikel in Calvinist-Contact te verschijnen, vooreerst kan de Redactie de ruimte daar niet voor missen, maar het zou ook niet zo eenvoudig zijn elke week wat gereed te hebben voor het mannenpraatje. Hoe of dat nog gaan zal, moeten we nog ondervinden. Gelukkig hebben we ook enkele predikanten bereid gevonden om van tijd tot tijd een artikel te schrijven.

Waar we over zullen schrijven? De bedoeling is dat we elkaar wat leren kennen en dat we wat van elkaar leren. Dus als er ergens een M.V. is die goed werkt, waar alle leden trouw meeleven, waar goed studie wordt gemaakt van de inleidingen, laat één van de leden die behoorlijk een pen kan hanteren daar dan eens iets over vertellen, b.v. over de onderwerpen die worden behandeld, wordt er ook gewoon Bijbelse geschiedenis gehandeld of altijd over de belijdenisgeschriften, zoals uitverkiezing, wedergeboorte en bekering?

Zelfs als er iemand is die om bepaalde redenen **geen lid wil zijn** omdat hij er iets op tegen heeft, zoals sommigen wel eens zeggen dat ze het overbodig vinden om altijd in die beginselen te zitten peuteren, ook naar die stem willen we luisteren.

En nu nog één ding.

Het is de bedoeling dat deze rubriek in de Hollandse taal wordt gehouden. Maar als er nu iemand is die graag wat schrijven wil, doch zijn geestelijk product beter aan de markt kan brengen in de taal van dit land, dan is dat ook toegestaan voor een enkele keer.

En nu, mannen broeders, leden van de M.V. over heel Canada en lezers van C.C., komaan, neem een duik in uw inktpot en laat iets van je horen, opdat er een band komt tussen alle mannen van Canada, van Chatham en van Cochrane, van Neerlandia en Vancouver, en wie zal zeggen welke gevolgen het nog kan hebben.

Mogelijk dat ons verenigingswerk er wel bij vaart. Zelfs is het mogelijk dat we elkaar ook eens een keer willen zien. Landelijk is dit in dit grote land haast onmogelijk, maar provinciaal toch wel.

Voor jaren terug in Holland bracht ik als ouderling eens een bezoek bij een alleenstaand meisje en zij vertelde mij dat zij verkering had met een soldaat in het verre Indonesië, die zij nog nooit had gezien en zij waren ook alreeds verloofd. Ze zeide, we kennen elkaar door en door alleen door de brieven, maar nu willen wij elkaar zo graag eens zien van heel nabij. Zeer te begrijpen. Zo moet het nu ook met ons gaan. We moeten de onderlinge band trachten te versterken en elkaar opwekken in de liefde voor ons verenigingswerk en bovenal de Here hierin willen dienen.

Laat iets van je horen en zend uw epistel niet naar de Redactie van C.C., maar aan het adres van ondergetekende, om verwarring te voorkomen.

We hebben een goede hoop dat er voldoende binnenkomt. Mocht het te overvloedig zijn dan zal ik het wel wat afremmen in ons blad.

En nu in afwachting,

T. Schinkel,
Amherstburg, Ont., R.R. 1.

Naschrift van de Redactie.

Welkom mannen! Maar het balletje, dat U ons zo keurig toespeelt, kaatsen we terug. Wij menen niet, dat wij Mr. Schinkel kunnen verbeteren in het geven van een naam aan deze nieuwe rubriek. Tenzij "wettige bezwaren" worden ingebracht, blijven we het voorlopig maar MANNENPRAAT noemen. Okay?

Red.

HARTELIJK GEFELICITEERD!

Op 1 September j.l. werd het huwelijk voltrokken tussen Tina Span, dochter van Mr. en Mrs. J. Span van Kingston, Ont. en Herman Boks, zoon van Mr. en Mrs. T. Boks van Hamilton, Ont. De plechtigheid vond plaats in de Immanuel Chr. Ref. Church van Hamilton, Ont. en werd geleid door de Rev. J. Quartel. Het bruidspaar heeft zich te Hamilton, Ont. gevestigd.

(Foto Joseph Bochsler)

GROEPS-REIZEN naar HOLLAND

Vraagt volledige inlichtingen

KOOPS TRAVEL SERVICE
543 Brant St., BURLINGTON, Ont. NE 4-1813

KREEFT'S TRAVEL BUREAU
968 Exmouth St., SARNIA, Ont. ED 7-8559

C. STEENHOF
43 Crane Ave., WESTON (Toronto), Ont. CH 1-0811

JOHN VANDER VLIET,
304 Dundas St. W., TRENTON, Ont. EX 2-4641

WORLD WIDE TRAVEL
SERVICE, 359 Wilson Ave., DOWNSVIEW (Toronto), Ont. ME 5-5661

Vrouwenkwalen

als onregelm. te sterke, zwakke of wegblijv., pijnlijke menstr., bloedarmoede-zenuwzwakte, rugpijn, vermoeidheid, onrust, dromen, congestie, lusteloosheid, enz., overgangslasten geneest U door een kuur met onze gegar. onschad. geneeskruiden. Broch. en inl. gratis. Verzend. desgew. in blanco verpakk.! Als niets U hielp en U nergens meer licht ziet, meldt dan Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

CAPITAL REQUIRED
by various clients. For full information please contact

VAN LEEUWEN, BORTH & CO.
CHARTERED ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402,
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

BOOK BULLETIN No. 3 — **CHURCH LIBRARIES**

Rev. John B. Hulst writes in The Banner of Jan. 12, this year, an article titled "The fox in the Church Library". He concludes: "The shelves of our Church Libraries contain foxes that may destroy the vineyard—It is time that, with the assistance of our Christian educators we give some attention to this matter." We heartily agree with Rev. Hulst. Selection of the best in books is a responsible task, and sound advice is of unequalled importance. Other important factors in making your Church Library a success are: "Advertising your library", "How to raise funds", "Recruiting help for the library" and "General technique". This bulletin is of course too brief to discuss any problem in more detail. Write us about your particular problem, and enclose a list of the books you now have (if you have such a list). Also write us when you have discovered an exceptional addition, and we will again pass this information on to other librarians. You will also get tremendous help from the book "How to build your Church Library" *$1.10 and the* "Library Book Guide" *as compiled by the Nat. Union of Chr. Schools: $1.35 We can ship both books from stock, 10% discount applies on all orders from Libraries.*

Sincerely yours, Gerry Denbok.

Burlington Book and Bible House
Mail-Order Dept., Box 381, Burlington, Ontario.

EXPERIENCE COUNTS

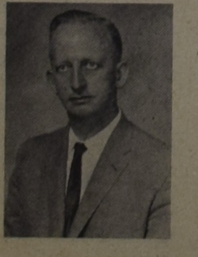

There is no substitute for EXPERIENCE

GERRIT BROOS has accumulated over 10 years' experience in Real Estate. My reputation for integrity, action and Real Estate knowledge, assures you of efficient, courteous ACTION.

Consult me in all your Real Estate and Mortgage matters.

G. BROOS
Real Estate Broker
99 Centre Ave., Willowdale, Ont.
Tel.: BA 5-5139

A RESPECTED AND RELIABLE NAME IN REAL ESTATE BUSINESS

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Een volk in nood:

De TRAGIEK van ons oude zendingsveld JAVA

Van 1815 tot 1960 is de bevolking van Java toegenomen van 4½ tot 50 millioen zielen, oftewel 1100%. Er worden thans op Java jaarlijks 40 kinderen per 1000 inwoners geboren, terwijl er jaarlijks 22 personen per 1000 inwoners sterven. Een jaarlijkse groei met 18 per 1000 betekent een bevolkingstoename van 1 millioen zielen per jaar voor Java.

Bij nader onderzoek bleek dat de groep van overledenen bestond uit: 24% zuigelingen, 24% kleuters van 1—4 jaar, 7% schoolkinderen van 5—14 jaar, 6% uit personen van 15—29 jaar, 39% uit personen van 30 jaar en ouder.

Niet minder dan 55% van alle sterfgevallen op Java betreft dus kinderen! Bij een meer gedetailleerd onderzoek bleek dat 16.5% van alle zuigelingen al in het eerste jaar overleed, terwijl van de kleuters jaarlijks 4% stierf. Slechts 2 van elke 3 zuigelingen bereiken uiteindelijk de puberteitsperiode. Terwijl de groep van zuigelingen en kleuters slechts 15% van de totale bevolking uitmaakt, neemt ze de helft van alle sterfgevallen voor haar rekening.

De hoge kindersterfte wordt veroorzaakt door zware ondervoeding, die in het merendeel der gevallen al reeds begint vóór de geboorte.

Op Java verwerft de bevolking zijn bestaansmiddelen in zeer grote mate uit het verbouwen van voedingsgewassen. Een Javaanse boer verbouwt niet voor de markt, doch vrijwel uitsluitend voor de bevrediging van de bescheiden behoeften van zijn eigen gezin. Hij brengt dan ook niet meer grond in cultuur dan hij hiervoor nodig heeft. De enorme bevolkingsaanwas in de afgelopen eeuw leidde dan ook tot een uitspreiding van de bevolking over het hele eiland, op zoek naar woeste gronden die voor de landbouw geschikt waren te maken. In de periode 1930—1940 waren er in het voormalige sultanaat Jogjakarta en in vele andere gebieden in Midden-Java echter al geen woeste gronden meer beschikbaar. De groei van de bevolking leidde in het sawah (= rijstveld) gebied door invoering van kunstmatige bevloeiing tot een verhoging van het aantal oogsten tot 3 per 2 jaar. De erven rondom de huizen werden tot aan de huisdeur beplant. Doch bij iedere verdeling van de vaderlijke grond onder de kinderen werd de basis voor het zelfstandig boerenbestaan kleiner en kleiner, zodat het gemiddelde akker bezit thans ongeveer een halve hectare, oftewel iets meer dan één acre is. Hiervan is dan de helft bevloeid en voor de rijstbouw in gebruik, de andere helft is erf en droge akker. Op zulke stukjes grond is een boerenbestaan in feite een onmogelijkheid. Doch de man die grond heeft is nog betrekkelijk gelukkig, daar in de sawah-gebieden slechts 50% van de gezinshoofden landbezitter is. De andere 50% heeft al lang geen land meer en koestert nauwelijks meer de illusie ooit weer een patjol (=houweelachtige ploegspade) in eigen sawah te kunnen slaan. Daar de mogelijkheden om elders een bestaan te vinden zeer beperkt zijn, zijn er vele gezinnen die van de hand in de tand leven in een gedurige staat van honger. Het resultaat is dat ook de moeder gedurende de zwangerschap onvoldoende gevoed wordt om een goede ontwikkeling van de vrucht mogelijk te maken.

Na de zoogperiode doet zich voor kind en ouders een nieuw probleem voor: wie verzamelt en betaalt de voeding van het kind? Alleen het allergoedkoopste voedsel ligt binnen het bereik der ouders en dat is de rijst. De hoeveelheid, althans het volume, is te vergroten door van weinig rijst met water rijstepap te maken. Op deze wijze worden vele kinderen op Java gevoed. Daar het kind zich een lichaam moet opbouwen uit de eiwitten in het voedsel gedurende de kleuterjaren en deze bouwstoffen nauwelijks in verdunde rijstepap voorkomen, vindt er van meet af aan een chronische verhongering plaats doordat als regel zowel de hoeveelheid calorieën als de hoeveelheid eiwitten onvoldoende is. In de maanden nà het spenen ontwikkelt zich dan het beeld van een magere, zeurderige, eetlustloze kleuter, die meestal te slap is om op zijn benen te kunnen staan. Daar er vaak een tekort aan Vitamine A is in de voeding, wordt het gezichtsvermogen in de jeugd reeds geheel of gedeeltelijk verwoest.

Met het afnemen der oogsten wordt het bestaan van vele gezinnen moeilijker, **wordt òòk het bestaan van de Christelijke Kerk moeilijker.** Immers, hoe zal de Woordverkondiging zijn des Zondags? Mattheus 6 : 31—34 is voor deze mensen een onoplosbaar probleem geworden. De bede "Geef ons heden ons dagelijks voedsel" mist elke inhoud. En wie zal durven uitspreken dat men ondanks alles eerst het Koninkrijk Gods moet zoeken, òòk al verhongert men? Ook de Medische Dienst is ten nauwste met deze problematiek betrokken: Buiten, op een ziekenhuis, dat midden in het economisch slechtste gedeelte van Java was gelegen, stond als naam geschreven "Bethesda" (= huis der barmhartigheid). Het was een vreemde naam die slechts weinig voorbijgangers begrepen. Iedere keer wanneer er een patientje naar huis ging passeerde het met zijn ouders het bord, waarop deze naam was geschilderd. Na in het ziekenhuis genezen te zijn ging het kind nu opnieuw weer een periode van verhongering tegemoet. En de Christen-arts worstelt met deze vraag:

Is het geven van een beperkte symptomische behandeling aan een verhongerd kind, door het twee maanden in een ziekenhuis goed te voeden en het daarna opnieuw prijs te geven aan de verhongering, nu wel dat soort barmhartigheid dat bedoeld is in de naam "Bethesda"?

Voorwaar, hier ligt een taak voor de Christenheid. Een taak die om een veel diepgaander oplossing vraagt dan alleen maar "prediking". Mogen wij ons allen hierop bezinnen.

—Dr. M. Timmer,
Gereformeerd zendingsarts.

WIN ABONNEES VOOR "CALVINIST-CONTACT"

INGEZONDEN

INDONESIE ROEPT OM .... BIJBELS!

In de "Quarterly Newsletter" van de Canadian Bible Society, Sept. 1962, stond de volgende oproep:

"Een zeer dringende **oproep is** uitgegaan van de Verenigde Bijbel Genootschappen naar al de Bijbelgenootschappen in de wereld om $ 350.000,00 bijeen te brengen voor de uitgave van 300.000 bijbels en 300.000 Nieuwe Testamenten voor Indonesië. Het Indonesische Gouvernement heeft een speciale invoer-vergunning gegeven voor deze bijbels om tegemoet te komen aan de nood van de Christenen in Indonesië, totdat de drukkerij van het Indonesische Bijbel Genootschap in werking is.

Het Canadese Bijbelgenootschap zou op dit dringende verzoek moeten antwoorden met een speciale gift van $ 25.000, maar de tegenwoordige fondsen van het Genootschap laten het niet toe enige hulp te geven. Alleen als speciale contributies voor dit noodgeval worden ontvangen kan het Canadese Bijbel Genootschap haar deel hierin bijdragen."

Tot zover deze oproep.

Er zal geen groep in Canada zijn waar dit appèl zo'n weerklank zal vinden als bij ons, die komen van een land dat door de eeuwen heen verbonden was met het mooie "Insulinde".

De eerste reactie zal zijn verwondering en blijdschap. Dat na al die jaren van ellende en spanning daar ineens klinkt de roep om Bijbels, dat duizenden handen zich uitstrekken **naar het Woord** van God. "Hoort gij die stemmen, roepend uit de verte?", zegt een zendingslied, dat wij allen nog wel kennen.

Maar — wat is Uw antwoord?

Misschien zegt U — dat is verleden tijd. Wat hebben wij nog met Indonesië te doen? Maar het zaad dat we mee mochten helpen strooien heeft vruchten voortgebracht. Dit roepen is er een gevolg van. Het dringt zelfs door tot in Canada.

En misschien zegt U ook wel — Indonesië heeft ons heel wat misère bezorgd. Wat zijn er een haatcampagnes geweest, wat zijn er een jongens "voor niets" gesneuveld, wat is er een ellendig stuk politiek gespeeld.

Als ik daarover nadenk komt mij altijd weer in herinnering een gebeurtenis gedurende de tweede politionele actie in Indië. Er was een militaire post ergens op Oost-Java die een maand lang geïsoleerd was geweest. Voedsel kon alleen per vliegtuig gedropt worden. Alle toegangswegen waren in handen van de vijand. Toen eindelijk het eerste convooi **zich een weg baande** naar die post was daarbij ook de veldprediker, een goede vriend van mij, Ds. Kees van Breugel. Op de terugreis liep zijn carrier op een landmijn en op weg naar het hospitaal in Kediri stierf hij aan zijn verwondingen. Ik werd naar zijn bataljon, 4 G.R. Prinses Irene, overgeplaatst en zo kwamen enkele papieren van hem in mijn handen. Ook een enveloppe die men vond in zijn binnenzak met het opschrift: **"Voor een nood-lijdende Oost-Javaanse Kerk".** Er zat 100 gulden in. Het bleek namelijk dat de soldaten, ook in de tijd dat hun post geïsoleerd was, hun kerkdiensten hadden gehouden. En de collecte was geweest voor een noodlijdende Oost-Javaanse Kerk. Dat is voor mij altijd een symbool gebleven van een Christelijke visie. Dat die eenvoudige jongens op Oost-Java, terwijl ze van alle kanten beschoten werden, dachten aan de Kerk in dat gebied. Temidden van alle gevaren bleven ze iets zien van het Koninkrijk.

En dat moet ú zien.

Daarom moet ú helpen nu de Kerken van Indonesië in nood zijn en roepen om bijbels!

Zendt Uw gift naar een van de afdelingen van het Canadese Bijbel Genootschap of naar the National Office of the Canadian Bible Society, 32 Jackes Avenue, Toronto 7.

(Rev.) Gabe Rienks,
Pembroke, Ont.

BESTEL NU UW CHR. SCHEURKALENDERS 1963

Honigdroppels, Kruimkens, Maranatha, Filippus, @ $ 1.25. Chr. Geref. of de prachtige PRINSESSEN KALENDER, prepaid $ 1.50. Ook prachtige verhaalboeken, van Schippers, enz. enz., @ $ 1.00.

Wij zenden ook nog steeds Koffie & Thee pakketten naar Uw vrienden in Nederland voor $ 6.00 per 5 pond.

Kaaspakketten:
1 Gouda kaas 9 pd. $ 5.00, 1 Broodkaas 5 pd. $ 3.50.

VANDERVEEN'S IMPORTING CO.
1505 Grandville Ave. S.W., Grand Rapids 9, Michigan.

Van Spengen lacht, om elke vracht!

Verhuizingen door geheel British Columbia. Wij verpakken en verzenden over zee en land.

Packing, Crating, Shipping

A. VAN SPENGEN
Custom Broker
5743 St. Margaret St.
Vancouver 16, B.C. HE 1-7834

DUXBURY TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Elfde
Sint Nicolaas reis
RYNDAM 20 Nov.
van MONTREAL* en QUEBEC
*Bij zonsopgang—inscheping de avond voor vertrek.
Aankomst Rotterdam 29 Nov.

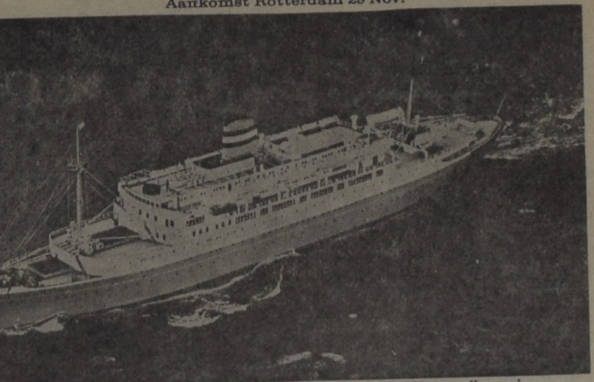

s.s. RYNDAM (15,015 ton) volledig "airconditioned" en van "stabilizatoren" voorzien.

Échte Gezelligheid vindt U alleen op een schip

OMDAT U **9 dagen** voor allerlei pretjes hebt; **9 dagen om** oude banden weer aan te knopen **en om nieuwe** vrienden te maken.

Omdat U **op dit** mooie en geriefelijke schip **ruimte te over hebt** om Uw benen te strekken, **om uit te rusten**, om aan sport te doen, om het leven aan boord ten volle te genieten.

Omdat op de Ryndam de voornaamste lounges, dekken, eetzaal, bibliotheek en winkelgalerij volledig ter Uwer beschikking staan wanneer U toeristenklasse reist.

Omdat U de kinderen met een gerust hart kunt meenemen in de wetenschap dat ze zich met elkaar amuseren zullen, met feestjes en allerlei georganiseerde pretjes.

Omdat er voor de kleine kinderen een leuke speelkamer is onder toezicht van een verpleegster.

Pay Later Plan van Toepassing.

Wendt U tot Uw Reisbureau of tot de

"IT'S GOOD TO BE ON A WELL-RUN SHIP"

Holland-Amerika Lijn

Montreal • Halifax • Toronto • Winnipeg • Vancouver

SPAAR TOT EN MET 25%!

Informeer naar de nieuwe reductie van 25% voor groepsreizen.

Of, bespaar 25% door een 30-daagse retour excursie te nemen op een schip dat vertrekt tussen 1 october en 28 februari.

10% retour reducties gedurende het gehele winterseizoen.

"RYNDAM" KERSTREIS:

Op 13 December staat er nog een feestelijke reis op het programma, voor passagiers die er de voorkeur aan geven kort voor Kerstmis in Europa aan te komen.

VERTREK: QUEBEC 13 Dec.
AANKOMST: ROTTERDAM 22 Dec.

Gebruik deze bon voor gratis brochure:
HOLLAND-AMERICA LINE,
1245 Peel Street, Montreal 2, P.Q.
Zend mij a.u.b. Uw 1962 HOLIDAY SAILING brochure.

Naam ....
Straat ....
Plaats .... Provincie ....
Mijn reisbureau is ....

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Opgericht in 1950.

Verzekert elk Nederlands Immigrant van Protestantse Huize in Ontario.

PLAN A: Voor Operatiekosten
Premie voor een gezin $ 8.50 per kwartaal
Alleenstaand persoon $ 3.50 per kwartaal

PLAN B: Voor Dokters-visites in het ziekenhuis en Röntgen-foto's
Premie voor een gezin $ 3.00 per kwartaal
Alleenstaand persoon $ 1.50 per kwartaal

Uitkeringen zijn overeenkomstig de vastgestelde bedragen, beschreven in het boekwerkje "The Schedule of Fees" 1962 uitgegeven door de Ontario Medical Ass. tot een maximum van $ 500.00 per geval per jaar.

Vraagt per omgaande inlichtingen door onderstaande coupon in te vullen.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam: ....

Post-adres: ....

"Van tot Zee"

Rogers Pass — Trans-Canada Highway

(Vervolg van pag. 1)

nieurs nog de resten terug van spoorweg-gebouwen, verwoest door een lawine in 1902. Enkele gedeelten van de nieuwe weg zijn n.l. aangelegd bovenop het bed van de verlaten spoorlijn.

Veertig jaren sliep toen de Rogers Pass, bar en ongenaakbaar. Tot er in de West stemmen opgingen, die de regering verzochten om het doortrekken van de Trans-Canada Highway. Diverse routes door de Selkirk Mountains werden in overweging genomen, maar steeds opnieuw kwam men weer terug bij de Rogers Pass. Een expert op het gebied van lawines werd verzocht de situatie eens ter plaatse te bestuderen. Onder leiding van Mr. Noel Gardner van Calgary werden in 1953 een aantal sneeuwstations in de pas opgezet en aan de hand van hun bevindingen werkte hij een systeem uit om de vorming van lawines te controleren. Door gebruik te maken van Army Artillery Units (75 en 105 mm) kon hij met succes dreigende sneeuwophopingen van de bergtoppen langs de voorgestelde route verwijderen, voordat deze de afmetingen van een lawine bereikten. Op achttien plaatsen langs de nieuwe highway staan nu de sneeuwkanonnen van Mr. Gardner opgesteld. En dat ze effect hebben, is inmiddels bewezen, toen verleden winter bij een recordsneeuwval van 400 inches geen enkele lawine op de weg belandde.

Natuurlijk kon men voor de veiligheid der toekomstige weggebruikers niet enkel vertrouwen op het tijdige geknal van de Artillery Units! Samenwerking tussen de deskundige staf der sneeuwstations en de ingenieurs der B.C. en Federal Departments of Highways produceerde een kaart met nauwkeurige aanduiding van de plaatsen, waar lawines van de berghellingen af op de weg kunnen glijden. Voor deze plaatsen werden z.g. "snowsheds" ontworpen, lawinetunnels van staal en gewapend beton, die knusjes tegen de voet van een berg genesteld liggen. Vallende sneeuwmassa's glijden over het dak van de tunnels heen en aan de andere kant van de highway in de diepte van een ravijn. Langs de weg telde ik acht van deze "snowsheds".

De oplossing van het sneeuwprobleem bleek echter slechts het begin der smarten, want de constructie van de highway zelf plaatste ingenieurs en uitvoerders voor ontzaglijke moeilijkheden. Volgens de mensen, die het weten kunnen, is de Selkirk bergrug enkele miljoenen jaren ouder dan de Rocky Mountains en al spoedig ontdekte men, dat bij gebruik van de gangbare boor- en opblaasmethodes de verweerde rotshellingen zich maar al te gemakkelijk in enorme, onhandelbare brokken splitsen. Een splinternieuwe techniek moest daarom worden uitgedacht en is ook met succes in praktijk gebracht. Maar alleen reeds voor het opblazen en verwijderen van steen en ander materiaal betaalde men het lieve sommetje van 26 miljoen dollar!

Na vijf jaren van ingespannen studie en voorbereiding werden in 1959 de eerste contracten voor de aanleg van de Rogers Highway toegewezen. De kosten zouden in totaal 40 miljoen dollar bedragen, waarvan de federale regering te Ottawa het leeuwendeel voor haar rekening nam: de kosten van de 35 mijl door twee nationale parken plus de helft van het weggedeelte op Brits Columbiaans gebied. Deze samenwerking van de federale regering en een provinciale regering is de oorzaak geworden van een amusant touwtje-trekken, waarbij de Rogers Pass onbewust ook nog een politieke rol ging spelen. Beide regeringen eisten de eer op de "onoverwinnelijke" overwonnen te hebben!

In B.C. beroemt men zich op een Minister of Highways, die zijns gelijke niet vindt in Canada. Hij is de bekende (of zal ik zeggen: beruchte?) Rev. Phil Gaglardi, een predikant, die wegen aanlegt en er dan zelf in zijn ministeriële wagen op zo'n enthousiaste en alle snelheidsgrenzen-aan-de-laars-lappende manier gebruik van maakt, dat hem door de politie reeds meermalen zijn rijbewijs afgenomen werd. Samen met B.C.'s premier Bennett had hij de datum voor het in gebruik nemen van de Rogers Highway gesteld op 30 Juli j.l. Ottawa's ingenieurs protesteerden heftig, want hun gedeelte van de weg was nog niet klaar en bovendien zou de plechtige opening plaatsvinden op 3 September door Prime Minister Diefenbaker in hoogsteigen persoon.

In andere provincies zou een minister zich bij zulke gewichtige argumenten neergelegd hebben, echter niet in B.C. Mr. Gaglardi vond, dat zijn mensen een prachtjob gedaan hadden en was vastbesloten, dat Ottawa niet met de erepalm zou gaan strijken. Tijdens een T.V.-programma zat hij zijn departement zo in de hoogte te steken, dat een verbitterde C.P.R.-ingenieur tegen de pers verklaarde: "He didn't do boom-all about the highway . . . it was the federal government that did all the preliminary work and mapped out the route!" En een liberale senator te Kamloops zond zijn invitatie voor de feestelijkheid terug en zei honend: "I am not going to the Bennett-Gaglardi comic opera ceremony . . . I wait till September 3!" Natuurlijk liet Mr. Gaglardi zich niet onbetuigd en nodigde zijn critici uit om inzage te nemen van de correspondentie tussen Victoria en Ottawa.

Wel, komische opera of niet, de party op 30 Juli ging door. Zonnend aan de oevers van B.C.'s blauw Okanagan Lake volgde ik de plechtigheid van dichtbij, maar door de radio. Wat gelukkig was, want nadat de gloedvolle redevoeringen uitgesproken waren en Premier Bennett zijn kostbaar lintje doorgeknipt had, ontstond me daar een verkeersopstopping, waarvan men nu nog met ontzetting spreekt in B.C.'s slechts aan Doukhobor-onrust gewende binnenlanden. Meer dan 5.000 cars rolden de nieuwe weg op, de wachtende rij was tien mijl lang. Vele automobilisten hadden uren in de brandende zon gestaan om toch vooral onder de eersten te zijn, die de getemde Rogers Pass met eigen ogen zouden zien. Het duurde maar even, toen zaten er drie cars op elkaar. En verderop de wegwerkers maar schelden . . . Zelden heeft een schaarknip zo'n effect gehad.

Eerst heeft Ottawa nog gedreigd om de highway na deze "opening" weer te sluiten, maar bij nadere overweging heeft men dit toch niet gedaan. Ongetwijfeld niet om Mr. Gaglardi een plezier te doen, maar om de vele toeristen uit het Oosten en de States, voor wie dit een teleurstelling zou betekenen. Een wijs besluit, want het laatste Augustus-weekend telde men in Banff 20.000 doorgaande toeristen meer dan vorig jaar, allen op hun weg naar de roemrijke Rogers Pass.

Enkele dagen later, toen het verkeer weer enigszins normale proporties aannam, keerden wij via de nieuwe highway terug naar Edmonton. De weg is inderdaad zeer goed, zonder de uitzichtloze haarspeldbochten van de meeste bergwegen, met hellingen, die nergens de 4% te boven gaan. Een kostelijke weg, waarop je rustig zestig kunt rijden en eerlijk gezegd niet de indruk krijgt, dat je bezig bent om over de Selkirk Mountains te klimmen. Twee en negentig mijl, waarin je geen benzinepomp of restaurant bespeurt. Op zichzelf een verfrissing, maar ik zou niet graag de kost geven aan de automobilisten, die er in deze paar weken al gestrand zijn met een lege tank . .

Voor de veiligheid der weggebruikers is voorts door het B.C. Department of Highways een hoogfrequentie-radiosysteem geïnstalleerd tussen Revelstoke en Golden. Hiervan wordt niet alleen door de eigen ambtenaren gebruik gemaakt, maar ook door de R.C.M.P. en de National Parks Branch. Ingeval van ongevallen enz. kunnen zo alle posten langs de route bereikt worden en heeft men aansluiting op de plaatselijke telefoondiensten.

Vanaf het aardige spoorwegstadje Revelstoke, weggedoken in de luwte van Mount Begbie, voert de Rogers Highway ons oostwaarts langs het Mount Revelstoke National Park. Dit is gelegen op een golvend plateau, op een gemiddelde hoogte van 6.000 voet. Wie de moeite neemt om er naar het uitkijkpunt te gaan, kan genieten van een adembenemend vergezicht: drie bergreeksen, de Monashees, de Selkirks en de Clachnacudainn met hun eeuwige ijsvelden. (De laatste naam is goed om je tong op te breken . . . wordt uitgesproken als Klek'nakoedun). De highway volgt dan het dal van de Illecillewaet River, een onstuimig-bruisende bergstroom, waaraan ik op slag m'n hart verloor. We kruisten Albert Canyon, waar ook enkele uitkijkpunten gebouwd zijn voor de bezoeker, die ogen tekort komt.

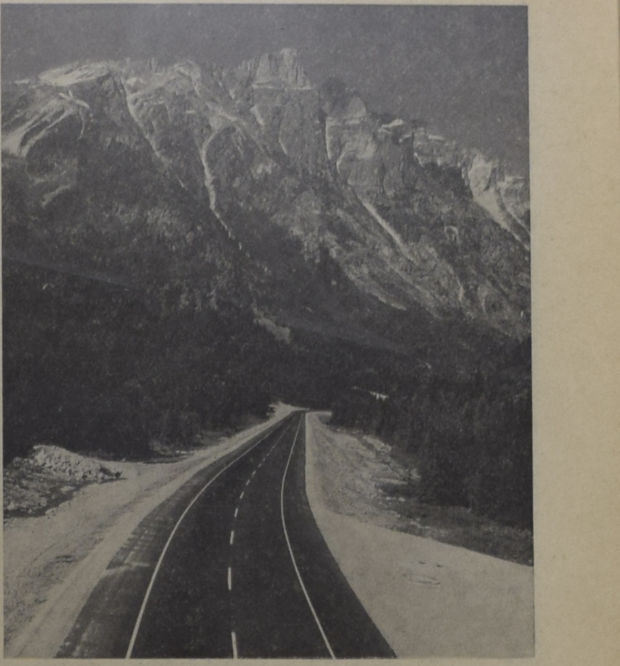

Het mooiste gedeelte echter vonden we in het Glacier National Park, waar we midden tussen de eens zo gevreesde Selkirks reden. Aan alle kanten in de zon glinsterende watervallen, wilde stromen en blauwgroene meren, prachtige vergezichten, gletschers, diepe ravijnen en majestueuze met sneeuw bedekte toppen. Een overweldigend berglandschap met een ongerepte en geheel eigen schoonheid. Door een verrukte persfotograaf werd het een défilé van "boundless beauty" genoemd. De highway klimt hier tot 4400 voet, naar zijn hoogtepunt aan de basis van de onverbiddelijke Mount McDonald. Deze berg met zijn barse steile rotswand, die zelfs in de winter geen sneeuw vasthoudt, is wel niet de hoogste van de rij na rij oprijzende toppen — alle tussen 9.000 en 11.000 voet — maar wel de dominerende. Het was onder deze berg, dat de C.P.R. in 1912 door de nood gedwongen haar Connaught Tunnel groef. De highway spant zich nu trots over de treintunnel heen. Dit is de Rogers Pass.

Een van de "Snowsheds" over de Highway

En het was hier, in het hartje van de pas, dat we die avond onze tent opsloegen op een toekomstig kampeerterrein, van de weg af onzichtbaar. In het gastenboek stonden de namen der geologen en ingenieurs, die in 1956 gewerkt hadden aan de eerste afbakening van de nieuwe route. Wat een avonturen hadden zij beleefd! De tent moest op een houten plankier met spijkers vastgezet worden. Om deze op de vochtige ongelijke bosgrond, vol stenen en boomstronken, op te slaan was absoluut onmogelijk. In het rond wezen kleurige vaantjes de vele paden en kampplaatsen aan, die uitgehakt zouden worden. Toen het donker viel — en dat was al vroeg onder het dichte dak van de eeuwenoude naaldbomen — was het werkelijk aardedonker. Van electriciteit had men daar nog niet gehoord en zelfs met een zaklamp in de hand, liep je kans om te verdwalen.

Onze verre buren waren twee gebaarde French-Canadians, die geduldig, pijp-in-de-mond, hun potje kookten boven een kampvuur. Dit tafereeltje, gepaard met de primitieve omgeving, de inktzwarte bergwanden en het doffe geraas van de Illecillewaet River, die vlak achter ons over haar bed van rotsblokken schuimde, gaven ons het plezierig-onrustige gevoel, dat we midden in de wildernis zaten. Toen voor het slapen gaan een wegwerker ons kwam waarschuwen om toch vooral het voedsel in de car op te bergen, met het oog op beren en andere hongerige dieren, was de illusie compleet. Die nacht sliepen we met de bijl naast onze slaapzakken . . . After all: in een natuur-reservaat zijn de dieren beschermd, maar de mensen niet!

Gelukkig kwam onze visite — een fikse beer met twee kleintjes — pas de volgende ochtend. Want of onze keus van een wapen verstandig was, is een open vraag. (Waarschijnlijk hadden we, bij gevaar in het duister, elkáárs schedel gekloofd!)

Drie "snowsheds", gebouwd door B.C. ingenieurs, hadden we op de eerste dag gepasseerd, vlak na elkaar. De langste, 1040 voet, is de Lanark Shed, strategisch opgesteld tegen een helling, droevig-berucht om de vele lawines, die er elke winter naar beneden komen. De automobilist wordt verzocht zijn koplampen aan te doen, wanneer hij de tunnels ingaat, maar overdag is dit eigenlijk niet nodig. De "snowsheds" hebben n.l. aan de buitenkant langwerpige openingen als vensters. Wie er doorkijkt, krijgt even de gedachte, dat hij door een soort kloostergang gaat, die uitzicht op een wijdse binnenhof geeft. Hoewel de "snowsheds" door practisch vernuft ontworpen zijn als beschermende daken voor de highway, passen zij zich toch — verbazingwekkend — door hun fraaie eerlijke lijnen zo goed in het landschap aan, dat zij thuis lijken tegen de bergwanden.

Er zijn sceptische lieden in de West, die al beweerd hebben, dat al deze maatregelen tegen de gevaren van de winter niet afdoende zijn. Anderen menen, dat het niet mogelijk zal wezen om de highway sneeuwvrij te houden. Slechts de tijd zal het leren. Voorlopig houden we het echter met de ontwerpers en bouwers, die onvoorwaardelijk geloven, dat hun weg in alle seizoenen en weersomstandigheden berijdbaar is. En dat het sneeuwruimen jaarlijks een aardige duit zal kosten, kan iedereen begrijpen!

In het Glacier Park passeerden we nog vijf "snowsheds", hier gebouwd door ingenieurs van het federale Department of Highways. De nummers drie en vier waren pas heel in het begin-stadium. Ook de weg was op enkele plaatsen nog niet klaar, zodat het verkeer moest doorgevlagd en omgeleid worden. De naam Gaglardi was er een lelijk woord . . . Toen we het park in de middag achter ons lieten, begon het water met bakken uit de lucht te vallen. Vergezichten en bergtoppen gingen schuil achter een grijs gordijn. Bij tijden reden we door de wolken heen en alles, wat voor onze ogen overbleef, was het naargeestig-glimmende wegdek. Maar de regen kon de indruk, die de onberoerde schoonheid van de Selkirk Mountains op ons gemaakt had, niet wegnemen: we hadden er Canada gezien in al zijn grootsheid.

Ten Oosten van het park leidt de highway naar het stationnetje Donald om zich voor het laatste gedeelte naar Golden te verenigen met de Big Bend in het dal van de Columbia River. Dit stadje is evenals Revelstoke uit een vredig bestaan opgeschrikt en weet nog niet, hoe deze plotselinge stroom van doorgaand verkeer te verwerken. Toeristen zullen nog een poosje geduld moeten hebben, voordat er genoeg eet- en slaapgelegenheid is langs de Rogers Highway.

Golden wordt wel genoemd "The gateway to the Rockies", want het stadje ligt op korte afstand van de ingang tot het mooie en ook tot nu toe vrij geïsoleerde Yoho National Park. Even verder, in Alberta, wacht de reiziger het wereldberoemde Lake Louise en het Banff Park. Nee, het is niet teveel beweerd, wanneer men zegt, dat deze nieuwe highway de gouden sleutel is, die het wonderland der bergen ontsluit. Voeg hier aan toe de eerbied-afdwingende prestaties, die bij de aanleg geleverd zijn, en geen weg kon ooit op waardiger wijze de laatste schakel vormen in de Trans-Canada Highway!

Omstreeks de eeuwwisseling reeds sprak Sir Wilfred Laurier: "Let us build roads across this Dominion, so that the people of the east mingling with those of the west, may together become one indivisible nation". Het duurde vele jaren en kostte bijna een biljoen dollars, voordat de eerste ons land doorkruisende autobaan in gebruik genomen kon worden. En nog zijn er gedeelten, met name in Ontario, die gerepareerd of verbreed moeten worden om aan de gestelde hoge eisen te voldoen. Maar Sir Wilfred's droom is werkelijkheid geworden en op de Rogers Pass staat een gedenkteken om alle werkers aan de Trans-Canada Highway te eren om hun bekwaamheid en volharding.

De door Prime Minister Diefenbaker bij de openings-ceremonie gehanteerde stamper werd voor hem meegebracht door een karavaan van twaalf cars, die hun tocht dwars door Canada voltooid hadden. De bestuurders waren hun lange rit begonnen aan de Oostkust, na eerst plechtig hun achterwielen in het water van de Atlantische Oceaan gedoopt te hebben. Bij aankomst in Victoria, B.C., reden de voorwielen van elke car in het water van de Stille Oceaan. Symbool en bewijs, dat de Trans-Canada Highway nu "van zee tot zee" reikt.

Foto's "British Columbia Government Photographs"

'N MOOI WERK IN 'N PRACHTLAND

door Rev. J. GRITTER.

(11)

DOMINEE IS AGENT

Wat we allen in die eerste dagen graag wilden was: meer mensen naar hier brengen. Er waren heel wat boeren die hulp nodig hadden, er waren veel mensen die graag wilden komen, maar er moest een tussenpersoon zijn om ze bij elkaar te brengen. De fieldmen konden niet overal wezen, onze immigranten waren over het geheel erg druk, dus ging dominee er maar op uit. Men vroeg op een vriendelijke manier of er ook hulp nodig was. In veel gevallen wel. Men had ook wel woonruimte beschikbaar. Zou men voelen voor iemand uit Holland? Iemand van de farm, you know, en de Hollanders zijn goede werkers, enzovoorts. Ja, dat klonk wel geschikt. Hoeveel moest zo iemand dan verdienen? Een gehuwd man $ 75.00 per maand plus woning en graag wat levensmiddelen, een ongehuwd persoon $ 45.00 per maand plus kost en inwoning. Ze moeten zich verbinden om minstens een jaar te blijven. Nu, dat moet dan maar. Dominee heeft de nodige papieren bij zich. Straks komt er weer een gezin of een vrijgezel bij.

Als ze dan komen moet men ze liefst ook even afhalen en terecht brengen en aan de boer en zijn vrouw voorstellen, om een goed begin te krijgen.

In sommige gevallen gaat het best: de boer is redelijk, heeft wat geduld, de knecht doet z'n best, dan gaat het wel. Enkelen treffen het bijzonder: de boer is erg met de knecht ingenomen, de knecht werkt met genoegen, daar onstaat een echte band van waardering en vriendschap, straks helpt de boer z'n knecht om zelf aan de gang te komen. Dat kwam nog wel eens voor.

Soms gaat het niet. De boer heeft het niet door dat een immigrant eerst in de nieuwe situatie moet inkomen. Zoiets komt niet in hem op: hij denkt er alleen maar over hoe hij een hoop werk gedaan kan krijgen; voor de menselijke zijde heeft hij geen oog. De immigrant is soms wat traag. Soms ook ongeduldig: In Nederland b.v. ging men 's morgens vroeg aan 't werk, men werkte hard en als het zes uur was, was gewoonlijk alles aan kant en had men ook nog wat aan de avond. Hier is het 's morgens laat beginnen en 's avonds werkt men tot aan 't donker toe. Daar is niks aan. Het gebeurt ook dat de knecht eigenlijk het boerenwerk niet verstaat, en er niet echt belang in stelt. Hij is in Nederland op het land groot gebracht, maar had er nooit echt zin in, heeft zich als boerenknecht opgegeven om maar binnen te komen. Nu is zijn werk onbevredigend. De boer voelt zich bedrogen. Dat zijn lelijke gevallen. Dominee moet er maar wat op vinden, hij is immers agent.

Iemand komt naar hem toe. "Dominee, moet u 's luisteren. Die boer van mij doet zijn werk precies verkeerd. Ik ben in Nederland zo lang op de boerderij geweest en daar deden we dat heel anders. Ik weet dat dit mis is. Moet ik dat nou toch gaan doen, als ik weet dat het helemaal verkeerd is?

"Jongen, je bent knecht. Zoals de boer het hebben wil moet jij het doen. Je mag wel eens vertellen hoe je dat in Holland deed. Maar je hebt het niet te zeggen. Als het helemaal verkeerd is, is dat niet jouw verantwoordelijkheid. Jij doet wat je gezegd wordt. En niet vergeten: die man is beter op de hoogte hoe hier gewerkt moet worden dan jij."

De man is niet voldaan maar moet zich in het onvermijdelijke schikken. Een jaar of wat later zegt hij als hij eerlijk is, indien niet hardop dan toch wel in zichzelf: "Die boeren zijn toch nog niet zo dom. Het is hier wel anders dan in Holland. Dat heb ik nu wel door. We kunnen van ze leren."

Een van onze mannen heeft het helemaal niet naar zijn zin. De ouwe boer is wel een goeie kerel maar die jonge vent waar hij in de stal mee te werken heeft is een mispunt. Nooit voldaan, altijd op de een of andere manier het leven zuur maken. Als ik even in de stal kom om met de immigrant te spreken praat hij er zomaar doorheen om de knecht aan te zetten tot werken. Hij doet zich niet eens de moeite om de naam van de knecht te onthouden; hij noemt hem maar John, dat is het gemakkelijkste. De verhouding wordt er niet beter op. Straks loopt de maat over. De vrouw van de immigrant moet naar het hospitaal. De man kan haar alleen 's avonds bezoeken, overdag mag hij niet weg. Hij moet dan maar liften, een car heeft hij niet, de boer gaat hem niet brengen. Tenslotte mag hij toch op een middag, na veel smeken, z'n gade bezoeken. Het treft dat dominee ook juist langs komt. En de vrouw mag naar huis. Dat komt fijn uit. Samen rijden we naar huis. Thuisgekomen vlug samen een kopje thee drinken, dan draaft de man naar de stal. Maar het is al mis: de jonge boer kan niet inzien waarom de knecht eerst in huis moest gaan om thee te drinken, hij had rechtstreeks naar de barn moeten komen. De immigrant wordt woedend en barst in gebroken Engels uit: "Jij met je koeien! Ik heb mijn vrouw liever dan al jouw koeien!" De boer jaagt hem de stal uit. Dominee spreekt eens met de oudere boer, die is wel redelijk. Hij kan z'n zoon niet veranderen. De knecht moet hier weg. Op een andere plaats vinden we iets beters voor hem.

Bij een andere boer wordt een mooi gezin geplaatst. Met de man is hij erg ingenomen: die verstaat zijn werk, doet goed zijn best en spreekt niet tegen. De vrouw is wat anders, ze vraagt of de boer de rommel rondom hun woning wat op wil knappen. Daar ligt van alles: boomstammen, gereedschappen, wat al niet. Dat is ze niet gewoon, ze wil de dingen netjes hebben. De boer voelt zich door haar verzoek beledigd. Als ze nog eens aandringt houdt hij het niet meer uit. Op een morgen staat hij om negen uur al aan de pastorie en braakt uit: "Die man bij mij is goed, maar die vrouw kan ik niet verdragen. Haal ze weg." Ze zijn er juist drie weken geweest. Dominee neemt ze in de car. Gelukkig vinden we niet ver weg wat anders.

Eén van onze jonge mannen is na een jaar vast overtuigd dat hij zo spoedig mogelijk zelfstandig moet worden. Hij wordt wel gewaarschuwd: Jongen, het is te vlug, je kunt nog niet doorzetten, zie eerst wat meer geld in handen te krijgen. Maar hij wil doorzetten. Hij weet een plaats te koop. Wil dominee mee om te vertalen? Hij vertrouwt zich nog niet te goed met de taal. Dominee zegt: "Ik wil wel mee, maar je moet niet vergeten dat ik geen boer ben. Verstand van land heb ik niet. Wat ervan komt is natuurlijk voor jouw rekening." Nu, dat is goed. Even later zijn we vergaderd. De makelaar in dit geval spreekt alleen Engels. Er is ook een vrouw in betrokken die behalve Engels ook Vlaams spreekt. Zo vliegen Nederlands en Engels en Vlaams door elkaar. Maar het komt in orde. De immigrant krijgt zijn farmpje. Het wordt een harde dobber om de payments bij elkaar te krijgen. Maar hij en zijn vrouw werken met geweld. Het gelukt met Gods hulp. Thans zijn ze er bovenop. Als dominee ze nog weer ontmoet denkt hij aan die jaren van z'n agentschap.

(Wordt vervolgd.)

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
Het van ouds bekende adres voor
al Uw Boekwerken
(Vraagt onze catalogus.)
1058 MAIN STREET WEST
HAMILTON, ONT.
Tel. JA 8-1932

JOHN SAKES
Uw Hollandse Kapper
Voorheen Stoney Creek op Hwy. 8.
Nu Hwy. 8 West van Grimsby.
Hoek Oaks Road, ½ mijl ten O. van Slesser's Motors, Mountain zijde.
100% Service Tel. WH 5-2520

MARITIME MATINEE

Wanneer U, geachte lezer, mocht menen dat in de Maritimes alleen tevreden mensen wonen, dan spijt het me het U te moeten zeggen, maar dan hebt U het mis. Een tevreden mens is en blijft een zeldzaamheid. Is waarachtige tevredenheid hier op aarde wel te vinden? Wie leeft een volmaakt leven, en wie is er onder ons die geen zorgen en bezorgdheid kent, een bezorgdheid die zo licht en zo vaak leidt tot ondankbaarheid en ontevredenheid? Het is waar, bezorgdheid is heel iets anders dan ontevredenheid en dat hebben wij dan ook de afgelopen zomermaanden in de Maritimes duidelijk waargenomen. Wij hebben namelijk de afgelopen zomer in ons schone land drieëerlei mensen ontmoet. We hebben bezorgde mensen ontmoet, we hebben ontevreden mensen ontmoet en tenslotte kwamen we nog een derde groep tegen die zowel bezorgd als ontevreden was.

Die eerste twee groepen mensen, de bezorgden en de ontevredenen, hadden één ding gemeen, namelijk de oorzaak van hun bezorgdheid en hun ontevredenheid, die oorzaak was het weer. Ook in de Maritimes is het weer een van de meest populaire onderwerpen van gesprek, en wie is de man die niet door het weer wordt beïnvloed vroeg of laat? Het weer in de Maritimes was van de kook. Normaal zijn de zomers in de Maritimes koel en aan de droge kant, dit jaar was de zomer kil en koud en aan de natte kant, ja zelfs heel erg nat.

Die abnormale regenval liet zijn invloed gelden. De natte zomer stemde de vacantieganger ontevreden, en maakte de farmer ernstig bezorgd. Mag ik U voorstellen, geachte lezer, de vacantieganger in de Maritimes, aangelokt door zonnige voorspellingen over witte stranden, en blauwe luchten en een koele zee, die blij verheugd met vrouw en kroost en tent is weggetrokken van huis en haard en werkkring om van een welverdiende rust te genieten op het schone Prince Edward Island. Maar in plaats van warme zon en zilte zee, ontmoet onze vacantieganger een veertiendaagse depressie van storm en wind en regen. Hij spoelt weg uit zijn tentje, en keert tenslotte moe en verregent naar zijn huis trug. Mag ik U voorstellen de farmer die op een van de zeldzame zonnige dagen het gras heeft gemaaid, maar 's nachts wakker wordt door het getik van de regen. Een regen die aanhoudt en hem niet de kans biedt om het goudgele hooi binnen te halen, maar het gras op het land doet verrotten. Het is niet gemakkelijk voor onze jonge boerenbedrijven om deze tegenslagen rustig te verwerken, laat staan financieel weer in te lopen. Alleen wanneer hier onze ontevredenheid en onze bezorgdheid wordt opgeheven in het licht van boven, dan kan toch deze natte zomer ons rijker maken dan wij al zijn.

Wij zijn nog een derde groep van mensen tegen gekomen, de bezorgde mensen die tevens ontevreden waren en voor een groot deel vandaag nog zijn. Deze mensen moeten wij zoeken onder de mijnwerkers in het oostelijk deel van Nova Scotia. In dit oostelijke deel wordt het economisch beeld beheerst door de steenkolenmijnen. De steenkool is een van de oudste en tot 1957 steeds een van de belangrijkste bronnen van inkomsten geweest voor de Maritimes. Hier vindt U mijnen die afdalen tot een diepte van 14.000 foot en die zich ver uitstrekken onder de Atlantische Oceaan. Het winnen van steenkool uit deze oude en zeer diepe mijnen is geen eenvoudige en zeker geen goedkope zaak. De laatste jaren was er een aanzienlijke daling in de vraag naar ons zwart goud, en nadat twee mijnen werden gesloten, was in Augustus van dit jaar nummer drie, kolenmijn No. 16 in New Waterford, een klein plaatsje dicht bij Sidney, aan de beurt om de mijnschacht voorgoed te sluiten.

Het sluiten van deze mijn was een ramp voor New Waterford. Maar liefst 2200 sterke mannen uit New Waterford werden op één dag brodeloos. Onze goede regering in Ottawa had voor meer dan een jaar met sterke subsidies de exploitatie van deze mijn gesteund. Maar hier moest een einde aan komen, en o.i. terecht. Het sluiten van de mijn was dan ook geen overhaaste stap. Van hoog tot laag heeft men actie gevoerd om deze mijn aan het draaien te houden. Ons lijfblad, de Halifax Chronicle Herald, heeft de bevolking van Canada en in het bijzonder de industrieën in Ontario voor ogen gehouden dat het een zaak van nationale eer en hulpvaardigheid was om kolen te kopen uit Nova Scotia, ook al zijn die dan enkele dubbeltjes duurder dan de kolen die uit de U.S.A. worden betrokken. Maar ach, de stem van ons lijfblad was die van een roepende in de woestijn. De huisgenoten van het zelfde land hebben elkaar misschien wel lief, maar wanneer het om een dubbeltje gaat, dan kan die liefde zo spoedig verkoelen. Wat er met de 2200 mannen uit New Waterford moet gebeuren? De regering is intensief bezig om deze mensen weer zo spoedig mogelijk aan werk te helpen. Overplaatsing, omscholing enz. zijn de middelen die worden aangewend om te voorkomen dat New Waterford van onze landkaart zal verdwijnen.

In New Waterford moeten de bakens verzet worden. Dit kost opoffering en pijn. Dat voelt men in zijn geldbuidel. De overheid heeft om begrip gevraagd. Wij moeten zuinig leven. Wij hebben een roeping om hierin de overheid te steunen. De houding van de machtige z.g. neutrale Unions inzake de maatregelen die de overheid nam heeft ons diep teleurgesteld. Inzake het kolenprobleem, en ook inzake de afwijzing van salarisverhoging voor overheidspersoneel hebben enkele Union-leiders dreigende en zelfs vuile klanken uitgestoten aan het adres van onze regering. Wij willen in deze rubriek niet citeren omdat de betrokken personen onze hollandse taal niet kunnen lezen. Is het misschien gewenst dat wij onze Maritime klanken in het engels laten klinken?? Wij hebben het engels nog niet erg onder de knie. En we weten niet of de redacteur van Calvinist-Contact, die nog steeds zo goed is geweest om onze opmerkingen te publiceren, ons dit in het engels zal toestaan. Maar één ding weten wij wel, allen, de leden van de Union ook, hebben een profetische roeping. En hoe kunnen wij profeteren wanneer wij de taal van ons schone land niet spreken?

Bluenose.

Naschrift van de redactie:

In het algemeen hebben wij geen bezwaar tegen de publicatie van eenvoudig Engels. Wij zullen er op de duur toch aan moeten wennen.

In dit verband vragen wij ons echter af of het niet meer effect zou sorteren als onze mensen in de Maritimes een "letter to the editor" van de Halifax Chronicle Herald zouden zenden. De kans dat de unionleiders die krant lezen is groter dan dat ze Calvinist-Contact lezen.

Red.

★ **Wenken omtrent Uw**
Ontario Ziekenhuisverzekering

★ *Uw 19de geboortedag?*
BLIJFT VERZEKERD !
Afzonderlijke premies zijn vanaf heden vereist. Haal een aanvraagformulier bij een bank, ziekenhuis of de Commissie.

★ *Gaat U trouwen?*
BLIJFT VERZEKERD !
De gezinspremie dient te worden betaald om man en vrouw te dekken. Vermeld dit aan Uw groep OF, indien U Uw premie rechtstreeks betaalt, geeft daarvan kennis aan de Commissie.

★ *Veranderen van baan?*
BLIJFT VERZEKERD !
Volgt nauwkeurig de instructies aan de achterzijde van het betalingsbewijs (formulier 104) dat Uw werkgever U dient te overhandigen.

Zorgt dat U Uw ziekenhuisverzekeringscertificaat altijd bij U hebt.

Ontario Hospital Service Commission
2195 Yonge Street, Toronto 7, Ontario

THE WOOLMAIL CO.
BRENGT U UW HOLLANDSE WOLWINKEL AAN HUIS

MET DE U ALLEN BEKENDE
van Wyk WOL
VRAAGT GRATIS STAALKAART
Zendt Coupon of Briefkaart aan:
THE WOOLMAIL CO.
418 George St., Peterborough, Ont.

GELIEVE MIJ UW GRATIS STAALKAART TE STUREN.
M. ....
(please print)
Address ....
Post Office ....
Province ....

"T - D MONEY ORDERS

(Postwissels)

EEN GOEDKOPE MANIER OM GELDEN PER POST TE VERZENDEN"

Er zijn verschillende voorkomende gelegenheden waarbij U geld wenst te sturen aan een persoon of firma buiten de stad. Dat betekent in banktermen het overmaken van geldmiddelen. Er zijn een aantal manieren waarop een bank geld voor U kan overmaken. Doch de eenvoudigste, gemakkelijkste en goedkoopste wijze (indien het bedrag minder is dan $ 100.00) is per Money Order.

Het kenmerk van een Money Order is het gemak waarmede het kan worden geïncasseerd. Toronto-Dominion Money Orders, betaalbaar in Canada, kunnen zonder kosten bij elke bank in het land worden ingewisseld. De ontvanger krijgt de nominale waarde der Money Order. Nagenoeg alle zakenlichamen zullen zonder aarzelen een Money Order accepteren omdat het in feite een cheque is, afgegeven door de bank ten behoeve van de koper.

Dit is niet het geval met normale cheques. Bij voorbeeld: indien U een cheque, door U uitgegeven op een rekening die U in Toronto hebt, naar een vriend in Vancouver stuurt, dan brengt de bank die de cheque incasseert overschrijvingskosten in rekening. Indien de ontvanger niet bekend staat bij deze Vancouver bank dan is het mogelijk dat hij of zij moeilijkheden zal hebben met het incasseren van Uw cheque. Het is logisch dat het filiaal in Vancouver niet kan weten of Uw rekening in Toronto voldoende gedekt is om de cheque te betalen wanneer deze wordt aangeboden.

U kunt hieruit eenvoudig de conclusie trekken dat Money Orders duidelijke voordelen hebben over cheques om bedragen tot $ 100.00 over te maken.

U zult waarschijnlijk hebben opgemerkt dat mail-order firma's U verzoeken om Money Orders te gebruiken voor het overmaken van gelden. De reden is begrijpelijk. Een Money Order betekent contanten voor hen. Een cheque van een onbekende daarentegen dient aan de bank voor inning te worden overgegeven zonder enige garantie dat deze goed is.

Money Orders geven behalve het gemak, de mogelijkheid voor overdracht en de lage kosten, een veilige manier om gelden per post te verzenden. Uw geld wordt gegarandeerd vanaf het moment dat U een Money Order koopt. Wanneer U een Money Order koopt dan ontvangt U een reçu. Indien de Money Order gestolen of verloren raakt dan zal de nominale waarde worden gerestitueerd of een nieuwe zonder kosten worden uitgereikt.

Het is noodzakelijk voor de bank om U te belasten met een gering commissieloon voor de behandeling en uitvoering van Money Orders. Het te belasten bedrag is afhankelijk van de waarde der Money Order. Slechts 10 cents voor $ 5 en 25 cents voor $ 100 .... Money Orders zijn inderdaad een zeer economische vorm van protectie.

Money Orders is slechts een van de vele bankfaciliteiten die U door de mensen van de Toronto-Dominion worden aangeboden. Indien U meer omtrent deze diensten wenst te vernemen, maakt dan een praatje met de Directeur van het plaatselijke Toronto-Dominion filiaal. U zult ervaren dat hij met genoegen alle mogelijke tijd zal besteden aan het beantwoorden van elke vraag die U hem mocht stellen.

Mensen maken het verschil bij

THE TORONTO-DOMINION BANK

DE BANK DIE VOORUIT ZIET

HET GLASSCO RAPPORT

Mensen, die op de een of andere wijze met de bureaucratie van de Federale regering in aanraking zijn geweest, werden niet verrast toen het rapport van de Glassco Royal Commission werd gepresenteerd. Verrassend was wel, dat de gehele machinerie nog steeds schijnt te werken, indien men nagaat welke vernietigende critiek op de regeringsadministratie wordt uitgebracht.

In 1960 werd de commissie benoemd onder voorzitterschap van Mr. J. Grant Glassco, een accountant in Toronto. De opdracht aan de commissie was om een uitgebreid onderzoek in te stellen bij de administratie van de Canadese regering. Een aantal jaren geleden is een dergelijk onderzoek in de Verenigde Staten ingesteld onder leiding van de vroegere president Herbert Hoover.

Meer dan honderd departementen en vertakkingen zijn aan het onderzoek onderworpen, waar meer dan 480.000 personen hun werkkring vinden. Meer dan tweehonderd deskundigen hebben het onderzoek verricht, welke voor het grootste deel afkomstig waren uit het particuliere zakenleven en voor een geringer deel uit de ambtenarenstand.

In keurig gekozen woorden laat het rapport er geen twijfel over bestaan, dat de regeringsadministratie zichzelf wurgt door haar gigantische rompslomp. Het primitieve en verouderde systeem was voor het eerst ingevoerd na de eerste wereldoorlog en was sindsdien niet veranderd ondanks de sterk gewijzigde en zeer toegenomen vereisten.

De verschillende departementen hadden hun eigen stijve manier van organisatie, administratie, personeel en onkosten, die meer rekening hield met politieke onaantastbaarheid dan met efficiency. Een centraal orgaan, dat de wijze van werken en administreren regelde of althans onder toezicht hield, bestaat niet.

Het rapport maakt er melding van, dat de standaard van eerlijkheid in het huidige systeem zeer hoog staat. Hierbij wordt een eigenaardige wijze van zeggen gebruikt. Het rapport luidt op dit punt: "Maar goed beheer bestaat niet alleen uit het voorkomen van zonde, en deze calvinistische gedragslijn, hoewel gevolgd om slechte beheerders uit te schakelen, is een sta-in-de-weg voor het goede." Dank zij dit rapport weten wij nu althans wat een calvinistische gedragslijn is!

De aanbeveling van de commissie om aan deze toestand een einde te maken, komt voornamelijk op twee punten neer. Ten eerst zouden de departementen veel meer dan tot nu toe verantwoordelijk in eigen huis moeten zijn om hun administratie zo efficient mogelijk aan te passen aan hun behoeften. En verder zou er een centraal lichaam in het leven geroepen moeten worden, hetwelk de algemene richtlijnen zou moeten vaststellen, waarbinnen de verschillende departementen moeten opereren, teneinde zeker te zijn dat het beheer modern en efficient is.

De critiek van de commissie gaat niet uit naar de ambtenaren persoonlijk. Integendeel, zij ontvangen lof. Maar de critiek is meedogenloos ten aanzien van 't verouderde systeem, waaronder zij moeten werken en dat nimmer is aangepast aan de wisselende omstandigheden.

In concreto komt de commissie met het voorstel dat de Treasury Board, een ministeriële commissie die thans onder het Departement van Financiën werkt, voor dit centrale orgaan wordt vrijgemaakt. Teneinde de bevoegdheid van dit centrale orgaan tot het stellen van regels en gedragslijnen te verzekeren, zou het onder een eigen minister moeten komen.

Het rapport schat dat tientallen millioenen dollars kunnen worden bespaard, indien de aanbevelingen ten uitvoer worden gebracht. Alleen de verbetering van de "papiermolen", die jaarlijks voor de regeringsinstanties draait, zou reeds een besparing van 50 millioen kunnen opleveren, aldus het rapport.

De commissie heeft berekend, dat nu reeds 200 mijl aan archiefplanken in gebruik is. Deze enorme hoeveelheid groeit jaarlijks met ongeveer 10 mijl onder het huidige systeem. Een groot aantal formulieren genereert een ander groot aantal formulieren, zonder dat er een aanwijsbare doelmatigheid voor bestaat. Van moderne administratie-middelen, zoals computers, wordt practisch geen gebruik gemaakt.

Het rapport heeft duidelijk gemaakt, hoezeer de regeringsadministratie wijziging behoeft, vooral in verband met de toenemende taak, die de overheid wordt toegekend. Wij zijn reeds een heel eind gevorderd, dat de dingen zo in dit rapport worden blootgelegd. De volgende stap, die onvermijdelijk moet volgen wil het rapport enig resultaat hebben, is dat de aanbevelingen worden uitgevoerd. Dit vereist doortastendheid van de regering. Het eist eveneens een instantie, die er op toeziet, dat aan die uitvoering de hand wordt gehouden. De "austerity" zal in Ottawa moeten beginnen.

Door de samenwerking van de grootste reisbureaux in Canada is het thans mogelijk om U bij een groep aan te sluiten op praktisch iedere afvaart van de Holland-Amerika Lijn in de komende winter.

Hierdoor ontvangt U een korting van 25% op de normale retour passageprijs. De minimumprijs voor een retour is dan U.S. $ 298.50 of

CAN. $ 322.50

Bij voldoende deelname vertrekken groepen op de volgende afvaarten:

3 okt.	s.s. RIJNDAM	8 dec.	(MAASDAM)
26 okt.	„	ca 8 jan.	
20 nov.	„	„ 8 jan.	
13 dec.	„	„ 5 febr.	

Uw reis met een van deze groepen kan alleen besproken worden bij een van de volgende reisbureaux, die alle officieel agent zijn van de Holland-Amerika Lijn:

FORSYTH TRAVEL BUREAU,
Marlborough & Ellen Sts.
Box 569,
BLENHEIM - ONT.
Tel. OR 6-3319.

GLOBE TRAVEL SERVICE,
63 Yonge Street N.,
RICHMOND HILL - ONT.
Tel. TU 4-7851.

LUCAS & KING LTD.,
79 King Street W.,
HAMILTON - ONT.
Tel. JA 2-9257.

O.K. JOHNSON & CO. LTD.,
697 Bay Street,
TORONTO 2 - ONT.
Tel. EM 6-9488.

O.K. JOHNSON & CO. LTD.,
107 Dunlop St. E.,
BARRIE - ONT.
Tel. PA 6-6525.

O.K. JOHNSON & CO. LTD.,
131 North Front St.
SARNIA - ONT.
Tel. ED 6-6169.

VELLINGA TRAVEL SERVICE,
244 Queen St., Box 234,
CHATHAM - ONT.
Tel. EL 2-5150.

WIBO TRAVEL SERVICE,
395 Dundas Street,
LONDON - ONT.
Tel. GE 2-8373.

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE,
741 King Street E.,
OSHAWA - ONT.
Tel. 723-4471.

Eendracht Maakt Macht

About 3,000 young people from Canada and the U.S. gathered before Kalamazoo's City Hall.

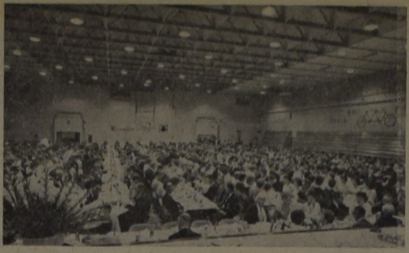

The banquet in the auditorium of the Kalamazoo Chr. High School was attended by 1,200 guests.

The Young Calvinist Convention in Kalamazoo, Michigan

door John Ellen, Lacombe, Alta.

by John Ellen, Lacombe, Alta.

As this report is being written the 43rd annual Young Calvinist Convention has passed into history. The committees have breathed their last big sigh of relief and the city of Kalamazoo is getting back to normal. It was quite an invasion. Some 800 Young Calvinists from all parts of the United States and Canada registered and though this was not an all time high, it was very near the top. Add to this a great many parents, youth leaders, and a host of interested spectators and you begin to feel somewhat the spirit and pulse of the interest packed days of the 1962 Young Calvinist Convention. Officially the convention dates were set as August 24 to 27, although the "Calvinettes" had their workshop on the 23rd. The Y.C.F. Board also began its sessions on the 23rd and concluded its business on the 28th.

Mr. Peter Gabriels presents Kienle Diemer of St. Catharines, Ont., the oratorical contest reward.

Generally in all departments, the 1962 convention was a well organized and executed piece of work. The committees under the general chairmanship of Rev. Fred Diemer may be justly proud of the efficient way in which the program was carried out. There appeared to be no major "hitches" and all things went as planned. We were favourably impressed with the make-up of the over-all program. There was variety and spice to be sure. There was also much opportunity for spiritual refreshment. Speakers were excellent and well aware of the audience facing them. Messages were on a level that all could receive, understand, and enjoy.

Registration began Friday noon, August 24, and continued all day and late into the night. First major convention business also got under way on this day. The Oratorical Elimination Contest was held to determine the winners who would form the final contestants. Out of a total of some thirty finalists, three young ladies and three young men had to be selected. No small job for the judges. The finalists were Esther Timmer, Holland, Mich., Jane Vander Kooi, Luverne, Minn., and Kienie Diemer, St. Catharines, Ontario, for the Young Ladies Division. Young men winners were Arthur Boers, Ancaster, Ont., Stan Verheul, Pella, Iowa, and Harvey Brink, Grand Rapids, Mich. In the final contest held Saturday afternoon the winners for the 1962 contest were Miss Kienie Diemer and Mr. Harvey Brink. These were awarded the $300.00 Calvin College tuition grant donated annually by the Bergsma Brothers Foundation of Grand Rapids, Michigan. Friday closed with a barbecue supper and "Mixer" program at beautiful Milham Park.

Saturday saw the convention really get under way with the keynote address by Rev. Wm. P. Brink, Federation President. Rev. Brink's topic, "Knowing This", was based on the convention theme "The Day of The Lord" as it is found in the setting of II Peter 3. Rev. Brink pointed out that we should be alert to the times in which we live as they have been pictured to us by the apostle, and "Knowing This" we should clearly recognize the direction in which we are travelling. It is a wicked world but it is also God's World, a wonderful world in which to be living and working for the Lord.

Two other addresses were delivered on this same general convention theme. Sunday afternoon a capacity crowd filled the large gymnasium of Kalamazoo Christian High School to hear Rev. Milton Doornbos develop the theme further in a very masterly manner when he pointed out that "Knowing This — We Look". Rev. Doornbos said we not only should be looking for, but should also be active, hastening the cause of Christ and thus also the return of the Lord. "Young people should be more aware of these days of crisis since they are more deeply involved in today's affairs." Rev. Doornbos counseled us that since we look towards these things and know them to be true, we should be diligent in word and deed, that we may be also found worthy.

Monday evening at Kalamazoo Central High School the third and final address on the convention theme was delivered by Rev. Andrew Bandstra, professor of Bible at Calvin College. Rev. Bandstra spoke on the theme "Knowing This — We Grow". He suggested we might well use the prophet Amos as a guide on how we should live in these letter days, since Amos suggests (1) genuine concern for the poor, (2) a proper evaluation of riches, (3) a desire for more and better knowledge of Jesus as Saviour and Lord of our lives, and (4) Jesus demands of us a total surrender in our commitment to Him.

One could not help but feel the genuine sincerity and concern the speakers had and felt for modern youth, and also their awareness of the problems today's youth must face.

A young people's convention, however, is not made up only of speakers and lectures. There were side trips to the "Cereal City" of Battle Creek to see the famous Kellog's plant. Other tours were made to Upjohn's, famous for its drugs, etc. Some conventioners chose to see some of the paper mills.

Saturday evening was also a highlight of the convention. Some 1200 Young Calvinists and their friends and hosts gathered for a banquet and fun in the Christian High School.

Monday morning was devoted to convention business. We were introduced to our new Federation Director, Rev. James C. Lont. For, though we are reluctant to admit it, time has finally caught up with our beloved and ever-young "Uncle Dick". A standing ovation was given to our "Mr. Federation" when he said farewell to his young people for the last time. All wished him happy years of "Retirement".

Rev. Lont introduced a new feature inwhich the entire convention took part, each was assigned to a study-group and sent to prearranged rooms where they discussed the Federation program for the future. This feature was well received and the recommendations the various group reporters made to the convention showed that we had indeed put our "heads together".

Interesting statistics were given on the growth in recent years of the young people groups and also the phenomenal growth of the Calvinette division. Calvinette clubs now number 235, of which 44 are in Canada. Its popularity was evidenced when 300 Calvinette counselors met for an all-day workshop just prior to the Convention. The training received during this day will benefit all their clubs "back home" in the new society-season.

There were, of course, many other interesting highlights to this convention. This report does not assume it has covered them all. How can one sum up a convention such as this. Where does one convey the enthusiasm, the sparkle in youthful eyes, the laughter, the noise, but also the moments of hushed thoughts and solemn promises made in prayer. Ah, much goes into the genuine make-up of a Young Calvinist Convention. Our suggestion to all our Canadian Young Calvinists: plan now to attend the next one so that you too may enjoy the wonderful fellowship and re-dedicate yourself to a fuller, richer life of service to the Master.

Hollandse en Engelse romans.

BIBLIOTHEKEN 10% KORTING.

Ook voorhanden: Worp: Psalmen $ 5.50. Johannes de Heer: Zangbundel $ 3.75. Woensel Kooi: Oude en nieuwe zangen $ 3.25.

Holl. Psalmboekjes, Psalter Hymnals, Bibles, Children's Bibles, Study books for Young People's Societies etc. Pricelist available.

Chr. Book Centre
ANTON LAMMERS
Hamilton, Ont. JA 2-1234
36 Longwood Rd. N.,

Het in Nederland zo beroemde

Gestaal

heeft ook reeds in Canada bewezen te zijn een weldaad voor velen.

Vraag Uw Grocery of Drug Stores naar Gestaal, of schrijf aan

VAN HERMON'S IMPORT
620 Parkinson Rd.,
WOODSTOCK, ONT.

IEDEREEN IS DOL OP

ROGGEBROOD . . . . .

. . . en voor betrouwbare resultaten, indien U thuis bakt, gebruikt dan Fleischmann's snel rijzende gist! Het blijft weken goed zonder afkoeling.

ROGGEBROOD

Goed voor 3 broden.

2 koppen melk
½ kop stroop
2 theelepels zout
⅓ kop plantenvet
2 theelepels anijszaad
½ kop lauw water
2 theelepels kristalsuiker
2 pakjes Fleischmann's snelrijzende gist
4 koppen donkere of lichte roggebloem
3 koppen (ongeveer) eenmaal gezeefde bloem geschikt voor alle doeleinden
1 licht geklopte eidooier
1 eetlepel water

Kook melk; roer de stroop erin met zout, plantevet en anijszaad. Laat het afkoelen tot lauw.

Meet intussen lauw water af in een grote kom; roer de suiker in. Bestrooi met gist. Laat het 10 minuten staan, dan roer grondig. Roer er het lauwe melkmengsel in, de tarwebloem en 1 kop bloem voor alle doeleinden geschikt; klop totdat het smedig en elastisch is. Werk er voldoende extra bloem voor alle doeleinden geschikt in om een zacht deeg te maken — ongeveer 2 koppen meer. Rol het deeg uit op een met bloem bestrooide plank; kneed totdat het smedig en elastisch is. Plaats in een ingevette kom. Vet de bovenlaag in. Bedek. Laat het rijzen in een warme plaats, vrij van tocht, totdat het nagenoeg in omvang verdubbeld is . . . . ongeveer 1 uur.

Sla het deeg neer. Verdeel het deeg in 3 gelijke porties. Vorm elke portie in een 1 inch rol. Plaats op ingevette bakplaten; bedek met een theedoek. Laat het rijzen in een warme plaats totdat het in omvang ongeveer verdubbeld is — ongeveer 45 minuten. Snijd 3 diagonale groeven ondiep aan de bovenkant van elk brood. Bestrijk met een mengsel van eidooier en 1 eetlepel water. Bak in een matig hete over (375°) 30 tot 35 minuten. Afkoelen op cake rekken.

Een ander fijn product van Standard Brands Ltd.

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

JOHN CONNON NURSERIES LTD.
Eigenaars C. Vander Kruk en Zonen
Box 200 - Waterdown, Ont.

Kwekers van eerste kwaliteit
VRUCHTBOMEN, SIERBOMEN,
SIERHEESTERS, ROZEN,
VASTE PLANTEN, ENZ.

Groothandel *Kleinhandel*

Alle goede dingen in drieën

- De Nederlanden van 1845.
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.

(Canada's oudste verzekeringsmaatschappij)

Bij deze 3

bent U voor **al Uw verzekeringen** veilig onder dak

Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. WA 5-4144

WIJ HEBBEN WEER EEN AANTAL LEUKE BOUWPLATEN IN VOORRAAD ! !

Wilt U er gaarne een GRATIS voor Uw kinderen ontvangen? Zendt dan omgaand Uw naam en adres aan: Commercial Life, 1303 Yonge Street, Toronto.

CLASSIFIED ADS

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements . $ 3.00
Marriage and anniversaries . . $ 4.00
Notifications of death . . . $ 4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:
Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

We wish to share you our joy and gratitude to the Lord who entrusted to our care a third daughter

HELEN REGINA

A sister for Jackie and Arda.

Rev. and Mrs. G. Ringnalda.

Lindsay, Ont.
September 14, 1962.

We are happy to announce the 25th wedding anniversary of our beloved parents and grandparents

HENRY BEIMERS
MARGARET BEIMERS—LAUTENBACH

on September 23, 1962.

It is the wish of their thankful children and grandchild, that the Lord may save them many years for each other, and for us.

Stratford, Ont.:
Bert & Nellie Tiemans, & George.

Sarnia, Ont.:
Lez & Alice Nauta.
John.
Wendy.

Stratford, Ont.

Recpetion on Wednesday, Sept. 26, 1962, starting 8 o'clock, in the Optimist Hall, 72 Water Street, Stratford, Ont.

De Kerkeraad van de Christian Reformed Church, Iron Springs, Alberta, betuigt Christelijk medeleven tot Diaken Steven Van Hel met het overlijden van zijn Vrouw

JENNIE.

Mogen de beloften van het Evangelie hem tot rijke troost zijn.

Namens de Kerkeraad:
Rev. John De Jong, Praeses.
A. Vonkeman, Clerk.

For rent:

100 ACRE FARM

20 acres young orchard, balance worked. Good buildings, 3134 No. 5 Highway, Burlington, Ont.

Gevraagd:

MAN MET ERVARING VOOR "GRAPE FARM"

Gehele jaar werk. Bij voorkeur gehuwd. In Beamsville. Telefoneer LO 3-7524.

Red brick

APT. HOUSE FOR SALE

with three separate apartments. Very good income property for young or elderly couple. Two blocks from the centre of downtown St. Thomas. Very low downpayment for the right party. For more information call Aylmer 747 or write to Joe Leclyuse, Box 464, Aylmer, Ont.

$ 5000.00 DOWN

100 Acre Dairy Farm

De farm is vlakbij een goed dorp. Grote barns, goed huis. Best land. 40 Jersey koeien zijn bij de farm. Kan de melk op contract naar Toronto sturen, of naar de fabriek in het dorp. Vraagprijs, voor het vee en de farm, $ 30.000.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Wanted: In Christian Reformed family,

GIRL FOR HOUSEWORK

Live in or out. Write to: Mr. M. Koole, R.R. 1, Jordan Station, Ont., or call Vineland LO 2-4641.

Gevraagd:

HUISHOUDSTER

bij twee volwassen personen op farm bij London, Ont. Brieven onder no. 1532, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Eigendommen te koop

WILFRED McINTEE
Real Estate Broker
WALKERTON, ONT.

100 Acres in Morris Township, goede gebouwen, electriciteit, 1 mijl van Blyth.

200 Acres in East Wawanosh Township, twee groepen gebouwen, twee silo's, electriciteit.

97 Acres dicht bij Auburn, 10 acres bos, goede gebouwen, geboorde wel.

Agent:
VICTOR KENNEDY
Blyth, Ont.

Are you interested in moving to

Vancouver Island,
British Columbia?

GOOD DAIRY FARM

69 Acres, about 50 clear, with 34 head of cattle, all Holstein. And some machinery. New barn & dairy. Clay loam soil. 455 lbs. milk contract. Modern 7 room house. 4 miles from town. Chr. Ref. Church & School.

Call: Duncan 748-8547,
or write to:
Mr. Ben Groenewold,
Box 11,
Cowichan Station, V.I., B.C.

For
GREATER PROFITS
use

PROVIMI

FEEDS

Canadian PROVIMI Co. Ltd.

Brampton, Ont. P.O. Box 66 — Middleton, N.S. P.O. Box 209

GEVRAAGD:

Een ervaren

BAKKER
(Ontario)

Brieven onder no. 1531, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

GROEPEN

voor St. Nicolaas en/of Kerstmis in Holland worden nu gevormd. Toronto—Amsterdam—Toronto - $ 346.00. Voor verdere inlichtingen bel of schrijf Adriaan Limbertie, 359 Wilson Ave., Downsview, Ont. Telefoon ME 5-5661, 's avonds HI 4-8280.

MAN WANTED

to work on dairy farm. Family must be small due to size of house. All conveniences in house, hot, cold water, bathroom. Top wages for this area. Contact A. Groenenberg, R.R. 1, Dresden, Ont. Ph. 683-2751.

Beter voorkomen dan genezen

INSTALLEER
daarom nu Uw

E. M. JAARSMA KOLENHAARD

voor betrouwbare en voordelige verwarming.

BESTEL NU !

L. KOUWEN
258 Weir Street N.
HAMILTON, ONT.
Tel. LI 9-5715

REAL ESTATE

JAN STRUIK
CH 6-3998
24 hours
City-wide Service

Houses for sale anywhere in Toronto

Representing:

JAMES B. GILBERT REAL ESTATE
CH 1-5205

Member Toronto Real Estate and Photo Co-op Board.

---

30 DAGEN IN EUROPA

U behoeft U NIET bij een groep aan te sluiten om GOEDKOOP te reizen. U krijgt persoonlijk 25% korting op een bootretour.

Dit geldt voor afvaarten vanaf 1 October tot 28 Februari naar Europa.

Vraagt voor volledige gegevens:

GUIDE TRAVEL BUREAU

G. DENHARTOG 39 King Street, Box 733, AYLMER, ONT
Phone 1152 Privé adres: 81 South Street East

LANDAANWINNING GROTER DAN NEDERLAND EN BELGIE

In gevecht met het oerwoud

Peru — het stamland van onze aardappelen — is niet alleen een van de grootste staten ter wereld, het behoort ook tot de potentieel rijkste gebieden van heel Amerika, er worden o.a. zeker een 40-tal mineralen gedolven. Het land wordt echter gekarakteriseerd door woestijngebieden, de machtige bergen van de Andes en tropische wouden. Dit brengt dergelijke problemen met zich dat Peru in wezen een agrarisch land is, ondanks zijn rijkdom aan mineralen. Ontzaggelijke uitgestrektheden land wachten nog op hun cultivatie. Peru gaat zich dan ook bezinnen op zijn ware rijkdom, de meer dan 10 miljoen ha. onbenut bouwland.

De ingenieur Patrón, voormalig minister van openbare werken en ontwikkeling, heeft een plan ontworpen waardoor honderden kilometers bouwland ontgonnen kunnen worden en nieuwe steden en industriecentra kunnen worden opgericht.

De plannen zijn voorgelegd aan de wereldbank en deze heeft zijn goedkeuring aan het projekt gegeven. Thans zijn de onderzoekingen en meetwerkzaamheden in het betreffende gebied in volle gang. Alle aanspraken in dit gebied zijn voorlopig gereserveerd voor de regering van Peru.

Het plan wil de bouw van vier grote krachtcentrales in de Rio Mantaro. Deze krachtcentrales zullen de energie moeten leveren voor de verdere ontsluiting van het gebied. In dit gebied denkt men t.z.t. een grote moderne stad te bouwen, gelijk aan Brazilia in Brazilië. Het hele oerwoud van de Amazone in het ontwikkelingsgebied zal voor de landbouw en de industrie "bedwongen worden". Is het hele projekt tot uitvoering gebracht — binnen de 10 jaar — dan zal het gebied het centrum worden van waaruit men een nieuwe aanval op het oerwoud van de Amazone wil openen. Voorlopig heeft men echter meer dan de handen vol aan de problemen rond het huidige projekt, waarmede men een vruchtbaar gebied zo groot als Benelux aan het oerwoud wil ontrukken.

DAIRY FARMS

Wij hebben een grote keuze in Dairy Farms, in en in de omgeving van Wellandport. Met en zonder melkcontracten en van 300 acres tot 50 acres. Laat ons U tonen wat we hebben.

CHAS. FREURE
Wellandport, Ontario
Tel.: 386-6150 Wellandport
Rep.: Donald Alsop Agencies Ltd. Broker, Fonthill, Ontario

POULTRYMAN'S OPPORTUNITY — 35 Acres, 6 miles from Barrie. House with modern conveniences. Poultry barn on 3 floors is 50' x 150'. 6500 laying hens with all feeding, grading & cooling equipment. Tractor and other farming equipment included for less than $29,000. For further information concerning this or other farms contact

AARN KLOOSTERMAN
Representing
Harold Forster & Co.
REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

PETER FEDDEMA
REALTOR
Highway # 2, East of
BOWMANVILLE, ONT.
MA 3-3644

130 Acre Dairy Farm

All buildings in good condition, fertile soil — 905 lbs. milk quota. Contact us for more information.

50 Acre Dairy Farm

Adjoining land available to rent. 8 room frame house. Barn ties 38 cows. Asking price only $ 12,900.—. Down $ 1,900.—.

Kom naar Brampton, Ontario

verdien meer, en leef een plezierig leven.

FRANK HARKEMA helpt met raad en daad, bij het kopen of huren van een woning.

Ook behulpzaam bij het zoeken naar geschikt werk. Schrijf aan Frank Harkema, vertegenwoordiger bij:

HAROLD S. HARE LTD. REAL ESTATE
82 Main Street North
BRAMPTON, ONTARIO

FARMS

240 ACRES. Mooi stenen huis, grote barn, ruimte voor 60 koeien. Melkhuis, bulkcooler, melkmach., nieuwe silo, melkcontract $ 12.000 per jaar. Prijs $ 35.000.
100 ACRES. Goede gebouwen, melkhuis, bulkcooler, melkmach., melkcontract $ 6.000 per jaar. Prijs $ 15.500.
200 ACRES. Goede gebouwen, silo. Prijs $ 23.000.
250 ACRES. Mooi huis, grote schuren, silo, melkhuis. $ 24.000.
160 ACRES. Prachtige gebouwen, melkcontract. Prijs $ 28.000.
160 ACRES. 3 mijl vanaf Clinton, mooi huis, goede gebouwen. Prijs $ 20.000.
80 ACRES. Goede gebouwen. Prijs $ 14.000.
90 ACRES. Goede gebouwen. Prijs $ 11.000.
100 ACRES. Goede gebouwen. Prijs $ 10.000.
100 ACRES. Goede gebouwen, silo. Prijs $ 16.000.

C. BURUMA - R.R. 1, CLINTON, ONT.
HIGHWAY 8. - Ph. HU 2-3287.
Salesman voor John Bosveld

We Like Our Work

Help keep us busy, won't you? If you are selling your home, business or farm, call us any day from Monday to Saturday at

John Voortman
Real Estate
580 UPPER JAMES ST.
HAMILTON, ONT.
Phone FU 3-2157

K. KRAAY, Real Estate Broker

Kantoor: 13A King Street — ST. CATHARINES — Huis Adres: 2 Juliana Crescent

UW ADRES VOOR PRIMA FARMS
met vee en machines.

Wegens vacantie is ons kantoor GESLOTEN van 5 SEPTEMBER tot 1 NOVEMBER.

Contact gedurende deze tijd onze Farm Salesman
JOHN DUGAN
175 Thorold Rd. West, Welland, Ont. Tel. RE 2-1536.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Kentville, N.S., G. Rienks te Pembroke, Ont.

te Edmonton, Maranatha Chr. Ref. Church, als "home missionary" voor de kerken van Stony Plain and Duffield, H. Bade te Taber, Alta.

te Muskegon, Mich. (Grace), John Cooper te Forest, Ont.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt

voor Chatham, Ont. Ds. M. Vlietstra van IJmuiden, Ned.

CAN. REF. CHURCHES

Bedankt

voor Barrhead-Neerlandia, Alta., Ds. A. Kooi van Oldenzaal, Ned.

REFORMED CHURCH

De nieuwgevormde classis Ontario zal haar eerste vergadering houden op 26 en 27 September te Hamilton, Ont. Woensdagavond 26 September zal een speciale herdenkingsdienst gehouden worden in de Reformed Church te Hamilton. Sprekers zullen zijn degenen die een werkzaam aandeel hebben gehad in de ontwikkeling van het Reformed kerkelijk leven, Dr. R. van den Berg, Rev. H. Zegerius, Dr. R. J. Redeker, Rev. H. Hoffman en Rev. J. Blaauw. Deze vergadering is openbaar voor ieder die belangstelling heeft.

INGEZONDEN

INDONESIE ROEPT OM.... BIJBELS!

Hebt U Uw gave al gezonden naar
the National Office of the
Canadian Bible Society,
32 Jackes Avenue, Toronto 7?

Er zijn op staande voet nodig 300.000 bijbels en 300.000 Nieuwe Testamenten. Het aandeel van Canada zal moeten zijn $ 25.000.

Wat is Uw aandeel?

A.R.S.S. Study Conference Banff, 1962

An Impression

On September 1, 2, and 3, the A.R.S.S. (Association for Reformed Scientific Studies) sponsored a study conference, similar to that held in Unionville in past years, in Banff, Alberta.

The conference, attended by about 150 people from Alberta, B.C. and the U.S., was held in the Banff School of Fine Arts, a building set on a hillside and surrounded by granite mountains. Outside, through the large windows found in every room, the Rockies could continually be seen, huge and beautiful. Inside, every wall was coverend with student-painted canvases — canyons, faces, trees and abstract splashes.

Into this setting came students, ministers and Doctors Van Riessen and Seerveld, the two speakers. The lectures by these two men and the discussions that followed them were, of course, supposed to be the focus of the conference and in reality they indeed were. The anticipatory interest and enthusiasm which were obvious at the beginning did not in any way diminish during the lecture series but rather increased and sharpened through new ideas and concepts.

Dr. Van Riessen's series of lectures was on "The University and its Basis". He discussed what a university should be — a community of scholars which produces the wise man equipped with the habit of learning and the methods of science. Modern universities and universities historically have failed to meet this ideal because they have tried to take as their basis the religious autonomy of man. But a true university will be an act of obedience to God and will have as its only basis the Word of God. In a manner that was typical of the atmosphere of the whole conference Dr. Van Riessen ended his erudite and often complex series of lectures with this quote, "Fear God and keep his commandments, for this is the whole duty of man." (Eccl. 11:14)

Dr. Seerveld's series of lectures presented his developing "Christian Critique of Art and Literature". In the first lecture he spoke with impassioned words on the necessity of Christian artistic and literary activity. Since art is a vision of the world, a consecrated offering, it should not be possible for us to live in the contemporary artistic world with its forceful art, which curses and makes merry, and remain silent. We must not meet Christ with one artistic talent. Dr. Seerveld's definition of the nature of art as "a symbolical objectification of a meaning aspect of a thing subject to the law of coherence" caused and is likely still causing much comment, puzzled and otherwise. He presented through examples and words an idea of what Christian art has been and could now be — art which presents the surd of sin and joy; l'art pour Dieu!

What has been mentioned above — the setting, the people, and the lectures — formed the bare outline of the conference, but there was more than this. It was pervaded by a spirit, an atmosphere, which is difficult to convey in descriptive words but which may be suggested by the summation of many small events: Dr. Van Riessen's delightful difficulties with the English language and all its "angles"; the two small bears which could be seen running and rolling up the side of a mountain during one of the lectures; the small clumps of people that were standing all over the lobby after Dr. Seerveld's lecture on the nature of art — each heatedly discussing beauty, inspiration, symbols, coherence, et. al.; the A.R.S.S. Free Press which presented its own brand of humor to a sleepy audience each morning at breakfast; the circle of listeners which slowly gathered around any discussion in which either of the speakers was involved; the sight, during a lecture, of the blue darkness invading the mountains; Dr. Seerveld and his dedicated artist's way with words; the two speakers dashing out between lectures to "look for buffalo"; Dr. Seerveld humming negro spirituals and Beethoven symphonies in his lecture on the slant of art; and the ever-present awareness that these philosophies and theories were not divine, that Christ revealed must be the rallying point, that the important thing was that we "catch the vision".

E. W.

For the Promotion and Development of Scripturally Directed Learning

The **A R S S** Presents:

Association for Reformed Scientific Studies

Meetings on:

Sept.	20	Opening meeting Groen Club - Grand Rapids.
„	21	Public meeting at Trinity College - Worth.
„	24	Meeting at Westminster Theological Seminary - Philadelphia.
„	25	Public meeting at Sarnia.
„	26	„ „ „ Chatham.
„	27	„ „ „ Strathroy.
„	28	„ „ „ Jarvis.
„	29	„ „ „ Hamilton, Student Rally.
Oct.	1	„ „ „ Bowmanville.
„	2	„ „ „ Belleville.
„	4	„ „ „ Wellandport.
„	6	„ „ „ Toronto.

Subjects at the public meetings will be:
"De ware eenheid van het leven."

In English:
"The true wholeness of Life."

For Students' meetings:
"The Principles of Society."
"Meaning is the Essence of Being."

PLEASE ATTEND THE MEETING IN YOUR DISTRICT

Very important for all those interested in Christian Education

SECTION CHATHAM OF THE ONT. ALLIANCE OF CHR. SCHOOLS extends an invitation to come to our

Fall Meeting

and hear our Guest Speaker Dr. PAUL G. SCHROTENBOER explain our new Educational Creed.

Place: SARNIA 2nd CHRISTIAN REFORMED CHURCH.

Time: SEPTEMBER 29th, SATURDAY, STARTING 2 P.M.

Parents, Teachers, Boardmembers, you should all attend this meeting and learn first hand about the basis of our Christian School movement.

THIRD CANADIAN/U.S.A. ORGAN TOUR BY DUTCH ORGANIST

FEIKE ASMA

Exclusively Dutch program after intermission

The schedule of Feike Asma's third Canadian-U.S.A. Organ Tour nears its completion. He opens his series this year with four recitals in the Maritime Provinces, his first visit to that part of the Country. From there on he moves to Ontario for concerts in Toronto, again on St. Paul's majestic instrument, Hamilton, St. Catharines and Brantford where he will play a recital on a recently installed Pels organ from the Netherlands. Via the Canadian West and the U.S.A. Middle West, he goes on to Michigan for recitals and hymnsings in Grand Rapids and Kalamazoo and then back to Ontario for concerts in London, Chatham, Belleville and Brockville.

A special feature of Mr. Asma's programs this year is the fact that the "after intermission" portions of his program will be devoted entirely to Dutch compositions by, among others, Andriessen, Landsman, Zwart, Mennikendam and Asma. Before the intermission special request numbers like Concert #10 by Heandel, First Sonata by Mendelssohn and Final by Cesar Franck are featured.

Asma will spend five weeks on this Continent, after which he will return to Holland for his extensive series of Christmas recitals (three on "Second Christmas Day" alone) and then in early 1963, after a series of stereo recordings for Philips on one of the worlds most famous organs, that of St. Sulpice in Paris, France, on to Australia and New Zealand for his first Organ Tour through that part of the world.

The October issue of this publication will, by means of an advertisement, contain a complete list of all of Mr. Asma's recitals, complete with dates, places and starting hours of concerts.

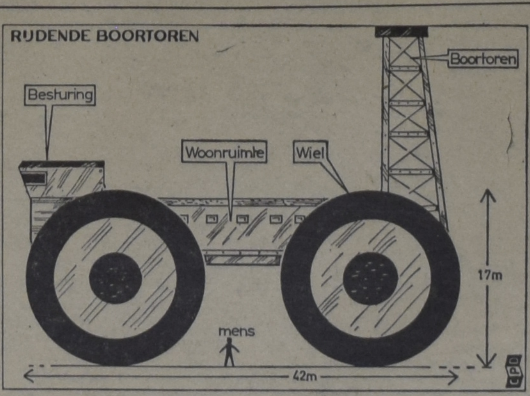

Grootste wiel ter wereld

AUTO OP WIELEN VAN 17 METER HOOGTE

Voor de ontsluiting van de poolgebieden zoekt men naar nieuwe vervoermiddelen die bestand zijn tegen het werk in een onontgonnen gebied. De Avro Aircraft Corp. heeft speciaal voor de poolgebieden van Canada een soort auto ontworpen op vier wielen. Die wielen zijn echter 17 meter hoog! Met deze wielen kan de "auto" door moerassen en wouden rijden, maar ook over sneeuw- en ijsvlakten, terwijl het voertuig ook met gemak een ijskloof kan "nemen". Tussen deze vier enorme wielen is een ruimte aangebracht waarin ca. 35 mensen een slaapgelegenheid kunnen vinden. Voorts bevat de "auto" een werkafdeling en een reparatie-afdeling. De auto voert voorts een complete omklapbare boortoren met zich mee!

Zestien motoren geven het rijdende gevaarte een snelheid van 60 km per uur.

Groot verschil tussen Canadese en Europese omstandigheden

Onlangs bezocht een Canadese missie, bestaande uit vertegenwoordigers van werkgevers, werknemers en de overheid, Europa teneinde zich te oriënteren over de in Europa bestaande "labour-management relations". Deze missie was naar Europa gezonden in het raam van de pogingen van de Canadese Productiviteits Raad de productiviteit van Canada's secundaire industrie te verbeteren. De missie werd geleid door de heer James Roberts, Canada's Onderminister van Economische Zaken.

Volgens berichten in de pers had de missie aanvankelijk de gedachte dat men na het bezoek aan Zweden, Nederland, West-Duitsland, Frankrijk, België en Groot-Brittannië een rapport zou kunnen opstellen, dat zonder meer ook in Canada bruikbaar zou zijn. Het bleek echter dat de in Europa geldende verhoudingen en systemen zodanig verweven zijn met de Europese structuur, dat toepassing van Europese methoden in Canada, zonder rigoureuze aanpassing aan de Canadese omstandigheden, uitgesloten moet worden geacht. De Canadese missie was sterk getroffen, aldus het persbericht, door de "planning", die men in Europa op elk gebied ontmoette, doch ook door de kwetsbaarheid die aan dit systeem inhaerent moet zijn, en door de volgzaamheid van het volk, dat al deze planning en leiding accepteert.

De Canadezen vroegen zich dan ook af of de Europese levenswijze werkelijk beter is dan de vrijere dynamiek van de concurrentiestrijd in Canada.

Uit dit persbericht blijkt overigens hoe moeilijk het voor de Canadezen is zich een juist beeld van de Europese omstandigheden te vormen. Met name zien Canadese vakbondsleiders het begrip van de Europese vakorganisatie voor het algemeen belang ten onrechte aan als een teken van (overdreven) volgzaamheid.

(N.C.K.v.K.)

WIN ABONNEES VOOR CALVINIST CONTACT

SPECIAL SALE OF STUDY BOOKS

30% off on the following books during the months September and October.

	Reg. price	Sales pr.
J. M. Spier, Introduction to Chr. Philosophy	4.10	2.87
H. Van Riessen, Society of the Future (special)	5.40	3.00
H. Dooyeweerd, A New Critique of Theoretical Thought	36.00	25.20
Dr. D. J. De Groot, De Reformatie en de Staatkunde	3.10	2.17
R. Hagoort, De Chr. Soc. Beweging	3.80	2.66
J. T. Hoogstra, John Calvin Contemporary Prophet	4.95	3.46
Dr. Wurth, Niebuhr	1.65	1.15
H. N. Ridderbos, Paul & Jesus	3.70	2.59
J. M. Kik, Revelation Twenty	2.20	1.54
C. Van Til, Theology of James Daane	3.25	2.27

All Societies receive 10% on all purchases of other books.

PRO REGE PUBL. COMP. and SPEELMAN'S BOOKHOUSE

10 Golfdown Drive, Rexdale, Ont. - CH 9-6662.

FOR FURTHER SALES ON BOOKS SEE ALSO THE ADS IN ISSUE SEPT. 14 AND SEPT. 7, 1962.

Uw TRANSISTOR - RADIO defect ?

1. Zendt ons de radio — GOED VERPAKT!
2. Per omgaande ontvangt U een kosten opgave.
3. Na ontvangst van Uw toestemming wordt de radio binnen 48 uur gerepareerd en geretourneerd onder VOLLEDIGE GARANTIE.
4. Wij zijn een der weinigen met een speciale afdeling voor reparatie van transistor radio's.
5. Ook Uw gewone radio — van Amerikaans of Europees fabrikaat — wordt door ons vakkundig nagezien, gerepareerd en gegarandeerd.

JERRY'S RADIO - T.V. SERVICE

R.R. 4 — BARRIE, ONT. — PHONE PA 6-0551

"World Wide Travel Service"

359 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

Plaatsen met historische achtergrond in Canada

De slag van Batoche

(Can. Scene) — Batoche, 35 mijl ten zuidwesten van Prince Albert in Saskatchewan, was het terrein waar het laatste en doorslaggevende gevecht van de Riel Rebellion plaats vond. Hier verloren de Mestiezen, de half Frans, half Indiaanse inwoners van wat toen nog een deel van Canada's Northwest Territories was, hun laatste slag tegen de Canadese militairen, die in het Oosten van Canada bijeen geroepen waren om de opstand, die geleid werd door Louis Riel, te bedwingen.

Kort na de Confederatie van 1867 kocht Canada van de Hudson Bay Company het gehele uitgestrekte gebied ten Noorden en Westen van de grote meren tot aan de Rocky Mountains, dat voor bijna 200 jaar een centrum was geweest voor de handel in huiden van deze maatschappij. In 1870 werd dit gebied als Manitoba toegevoegd als vijfde provincie aan de Confederatie.

De werkzaamheden echter, betrokken bij het in kaart brengen van dit gebied, overtuigden de Indianen en halfbloeden er van, dat de nieuw-aangekomen kolonisten hen gingen beroven van hun land. Onder leiding van Louis Riel namen zij Fort Garry (nu Winnipeg) in en vestigden een voorlopige regering. Zij weigerden de pas benoemde luitenant-gouverneur de toegang tot de provincie. Er volgden meer geweldddadigheden en Thomas Scott, een kolonist, die weigerde Riel's voorlopige regering te erkennen, werd op zeer wrede wijze om het leven gebracht. De regering van John A. Macdonald zond daarop troepen uit het Oosten onder Generaal Wolsey, waarop Riel naar de Verenigde Staten vluchtte. Deze opstand van 1870 staat bekend als de "first Riel Rebellion".

Riel, een Frans-Canadees advocaat en een nogal gecompliceerde persoonlijkheid, is het onderwerp geweest van een aantal biografieën, die hebben getracht zijn daden te verklaren en — soms — te rechtvaardigen. Oorspronkelijk werd hij ongetwijfeld gedreven door zijn diepe verbolgennheid over het onrecht dat naar zijn mening de halfbloed inwoners van deze Westerse gebieden werd aangedaan. Maar ook werkte hij op de vrees en onwetendheid van deze mensen om hen tot een opstand te brengen, in plaats van toevlucht te nemen tot de uitvoerders van de wet ter bescherming van hun rechten.

De aanleg van de Canadian Pacific Railway in 1885 bracht een nieuwe toevloed van kolonisten naar de Westerse gebieden, ditmaal naar de gebieden langs de Saskatchewan Rivier. Weer zagen de Indianen en Mestiezen hun jachtgronden in bezit genomen door de gehate blanken. Riel kwam terug uit de Verenigde Staten om een tweede opstand te leiden. De Mestiezen vielen een eenheid van de Mounted Police aan bij het Duck Lake in Saskatchewan en doodden 14 man. Op wrede wijze vermoordden zij twee priesters en verschillende kolonisten bij het Frog Lake. De aanvoerder van de Mestiezen was, naast Riel, Gabriel Dumont. De regering zond haastig troepen naar het toneel van de strijd, onder bevel van Generaal Middleton, en de slag van Batoche maakte een einde aan het oproer. Twee honderd Canadese soldaten kwamen echter om het leven. Riel en verscheidene andere aanvoerders der rebellen werden gevangen genomen; Gabriel Dumont wist echter naar de Verenigde Staten te ontsnappen. Riel werd beschuldigd van hoogverraad en, na schuldig te zijn bevonden, ter dood veroordeeld en in Regina opgehangen.

Dumont is later naar Canada teruggekeerd en in 1906 in Saskatchewan op vredige wijze gestorven. In het kleine dorpje Batoche in Saskatchewan is het vroegere slagveld nu een kerkelijke begraafplaats geworden. Hier rusten de doden uit deze veldslag, op een klif, een paar honderd meter van de tegenwoordige kerk en pastorie.

De hoop van de Mestiezen, een eigen natie te kunnen stichten, is in deze beslissende slag van de tweede "Riel Rebellion" van 1885 te niet gedaan.

Holland Construction Co.

Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. I

Phone
WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

Een speciale boodschap aan alle ouders van jongens en meisjes die nu in "High School" studeren

☆

U kunt Uw kinderen een "college" opleiding *garanderen* in samenwerking met

"MY BANK" TO 3 MILLION CANADIANS B of M

BANK OF MONTREAL

PROGRAMMA VOOR UNIVERSITEIT STUDIE

Een compleet plan, plus levensverzekering, voor het financieren van college onderwijs voor jongens en meisjes die nu naar de high school gaan.

Als U bent als de meeste ouders met kinderen in high school, dan vraagt U zich waarschijnlijk ook af hoe U de kosten van een college opleiding voor Uw kinderen zult financieren. Om ouders met dit probleem te helpen, heeft de Bank of Montreal haar Programma voor Universiteit-studie geintroduceerd — het eerste dergelijke plan met levensverzekering in Canada.

Onder dit complete plan kunnen ouders, voogden en "sponsors" van high school studenten de kosten van studeren aan een universiteit uitspreiden over een tijdvak van max. 9 jaar en op deze wijze maandelijkse betalingen binnen dragelijke grenzen houden. *En de kosten voor de ouders zijn slechts een fractie van de rente die voor een gewone lening verschuldigd is.*

HOE HET PROGRAMMA WERKT

Onder het basis plan verklaart de ouder zich bereid maandelijkse stortingen bij de Bank te doen, beginnende b.v. twee jaar voordat de student naar de universiteit gaat, en eindigende een jaar na het behalen van een graad. Daartegenover ontvangen de ouders een jaarlijks bedrag van de Bank, aan het begin van elk der vier studiejaren.

VARIATIES IN HET PLAN

Verschillende plannen kunnen onder dit programma worden gekozen en deze variëren zowel in het aantal jaren gedurende welke de ouder maandelijkse stortingen wenst te doen, als in het jaarlijkse bedrag ter bestrijding van de universiteitskosten. Plannen zijn gebaseerd op bedragen van $1.000 tot $8.000, betaalbaar aan de ouder in vier jaarlijkse termijnen.

Hier is een voorbeeld hoe een van de basis-plannen naar behoefte gevarieerd kan worden:

DOEL: $4.000

Uit te keren aan de ouder in vier jaarlijkse bedragen van $1.000 elk.

Keuze	Maandel. Storting	Duur van betalingen	Uw storting begint
Plan A	$49.55	7 jaar	2 jaar *vóór univ.*
Plan B	42.78	8 jaar	3 jaar *vóór univ.*
Plan C	37.56	9 jaar	4 jaar *vóór univ.*

LEVENSVERZEKERING

Indien de betreffende ouder zou sterven na de aanvang van het programma, dan zullen de fondsen voor de studie, in de overeenkomst beschreven, elk jaar door de Bank worden uitgekeerd, zonder verdere stortingen door de familie of uit de nalatenschap.

HOE DEEL TE NEMEN AAN HET PROGRAMMA

Bezoek het B of M filiaal in Uw wijk. U zult een hartelijk welkom ontvangen van een staf die er plezier in heeft U verdere bijzonderheden te vertellen en U gaarne helpt een voor U geschikt plan uit te kiezen.

P.S. Indien U hulp wenst voor een student die reeds een Universiteit bezoekt — of dit jaar denkt in te schrijven — spreek met Uw B of M directeur. De kans is er dat hij een "tuition loan" voor U kan regelen met terugbetalingen over een langere, U passende, periode.

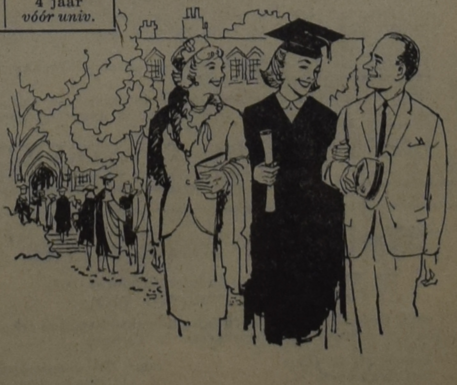

BANK OF MONTREAL

Canada's Eerste Bank

SINDS 1817 WERKEND MET CANADEZEN UIT ALLE VOLKSLAGEN

SP 61099

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090.
After 5 CR 8-3253

TRAVEL OK TOURS

REISBUREAU

Vliegtuig - Boot - Bus - Trein
Cruises - Rondreizen - Hotels
Verhuur van auto's
Reizen op crediet

O. K. JOHNSON & CO., Limited

TORONTO, 697 Bay St., EM 6-9488
BARRIE, 107 Dunlop E., PA 6-6525
SARNIA, 131 N. Front, ED 6-6169

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797